

കുടുംബക്കാർ അവർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കും. കുട്ടികൾക്കു അവരവരുടെ വീടുകളിൽ ഏതു സുഖമുണ്ടോ അതുപ്രകാരമെല്ലാം ഇവിടേയും ഉണ്ടായിരിക്കും. കുഞ്ഞിനു സ്വാതന്ത്ര്യമായി തോന്നിയവാസം കറണിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇന്നിന്ന രണ്ടിടുകളിൽ ഇന്നിന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഒരു നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കും. ആകട്ടെങ്കിൽ കറച്ചുനോക്കുകകൂടാതെ അവസരം കൊടുക്കും. ദേഹം നന്നായി ദൃഢഗർഭനാക്കിത്തീർപ്പാൻ ചിലവിധമായ വ്യായാമങ്ങളും ചെയ്യിപ്പിക്കും. ഇവശാലവിശേഷം വരുത്തേണ്ടതിന്നു മതസംബന്ധമായ പ്രസംഗം ദിവസേന ഉണ്ടായിരിക്കും. മാതൃ കിടപ്പുമ്പോഴും പുലച്ചുന്ന് ഏഴനീല്പുമ്പോഴും ഒരേവഴത്തെ പ്രവൃത്തികളാണ്. സത്യം വിട്ടു നടക്കരുതെന്നു വല്ല വരുത്തലുകളിലും മനസ്സുവെക്കരുതെന്നു ചെറുപ്പം അറിയാതെ കിടന്നുവെക്കരുത്. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുനാലു വയസ്സു മുതൽക്കു അതാതു ദിവസങ്ങളിലെ പ്രവൃത്തികൾ നിശ്ചയപ്രകാരം ഉള്ള സമയങ്ങളിൽ ചെയ്യിപ്പിച്ചു ശീലിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രായംമുതിർത്തവരുടെ ഏല്പുമാരിനും ഒരു കൃത്യവും വെടിച്ചും സാരമുണ്ടായിത്തീരും. ഏതു രണ്ടുമൂന്നിടം ദിവസേനാൽ തന്റെ ജീവദൈവത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന സന്നാഹോപദേശങ്ങളെ മേൽക്കുമേലായി ഉപദേശിച്ചു ശീലിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കുറച്ചുകുറച്ചും ഒരു ഗുണം സിദ്ധിക്കാതെ പോകുന്നതല്ല അധികകുറവും ഒരു മകൾ കരിക്കല്ലിന്റേതു വെച്ചു.

അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നത് നമുക്കു ഉദ്ദേശമാണ്
 കല്പം. അയരാട്ടുദിവസം എത്ര മറ്റാളും പള്ളി
 പരക്കത്തിരിക്കയില്ല. അവിടെവെച്ചു അതിവിചാര
 രായ പാതിരിമാർ മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവകാലം ഉപ
 യോഗപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളും ദൈവവിശ്വാ
 സത്തിനുള്ള ഗുണങ്ങളും മറ്റു സാമാന്യ അനുകൂല ഉപ
 ദേശങ്ങളും അതിരംഗിയായി പ്രസംഗിക്കുന്നത് എല്ലാ
 അയരാട്ടുകളിലും കേൾപ്പോൾ എത്ര ഭാഷ്യന്റേയും
 നഷ്ടം അഭിയാകത ഇരിക്കയില്ല. ഓലത്തിൽ
 സ്കൂൾ ഏകദേശം പൊതുവായി ഒരു പാതിരി ഉണ്ടാ
 ക്കുന്നതാവാം. അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ട് അധികം കാല
 നായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ ക
 ല്ലങ്കി അഭിയാകതന്നെന്ന് ആ സ്റ്റേറ്റിന് പറ്റാത്തത്
 ആ വക പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുകയും സൂക്ഷ്മമായി പരി
 പ്ലം എല്ലാംകൂടി മനസ്സിലാക്കുകയും വേണ്ടതായ
 മാനദണ്ഡം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതദ്വ
 യന്റെ ജന്മദോഷമെന്നു മാത്രമേ പറയാൻ ഉള്ളൂ. കുറ
 ച്ചുകഴിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ കട്ടികൾ സ്കൂൾ വിട്ടാൽ ചേക്കേ
 വരിക്കാനും വരുത്തേണ്ടതിന്നു തക്കതായ സമീകരണ
 കൂടി ശേഖരണത്തിന്നു അതക്കുറവുണ്ടത്ര. ഇവിടെ
 ഒരു ബാലന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു പോക
 ത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ കുറഞ്ഞൊന്നു പൂർണ്ണത
 ഉള്ളവർ എല്ലാം സത്സഭാവികളായും മാനദണ്ഡ
 ന്നായും ഇരിപ്പാൻ അധികം കാലം ഉള്ളതാണ്.

കാമദാസനും ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ വളരെ നിയുക്തനായ വിദ്വാന്മാരും ചെത്തിക്കുന്നതിനാലാകെ അവർ വിവാഹാനന്തരം ആത്മശുദ്ധി ചെയ്യേണ്ടതിന്നു വേണ്ടതായും ബാലപരിചാരത്തിന്നു വേണ്ടതായും ആയ ഏറ്റവും അറിവുകളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു വിവാഹാനന്തരം ഹൃദയശുദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നു നോക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യംകൂടി ഉണ്ടാകയില്ല. സകലം തന്നെ ഭാര്യ കഴിക്കാം. പ്രത്യേകിച്ചു തന്നെക്കിൽ ഏറ്റവും പ്രവൃത്തികളും ഭൃത്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ച് അനന്തരം നോക്കിക്കൊള്ളാം. ഉപായക്കാരനാണെങ്കിൽ സർവ്വവും ഭാര്യക്കു വശം. ഇവക ഗുണങ്ങളാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വിദ്വാന്മാരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ഒരു വിശേഷവിധിയുണ്ടാകയില്ല. ഇംഗ്ലീഷു സമ്പ്രദായങ്ങൾ അതിശയംതന്നെയാണ്. അതു നമ്മുടെ കൂട്ടം ആതു ആവശ്യമായിട്ടു തോന്നിട്ടും ഇല്ല. നമ്മുടെ ഇടയിൽ അനവധി പൗരസ്ത്യന്മാർ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവർ എന്തുദൃഢത്തിനേലാണ് അതിന്നു പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരെ പഠിച്ച് അതിലുള്ള വിശേഷഗുണങ്ങൾ വായിച്ചു മനോനസ്ഥനാകേണ്ടതിന്നോ അതോ സർവ്വവേദഗ്രന്ഥം കിട്ടേണ്ടതിന്നോ. പുഷ്പന്മാരുടെ സ്ഥിതിതന്നെ ഇത്ര കമ്പിളി ആയിരിക്കു സ്ത്രീകൾക്കു ഇംഗ്ലീഷുകാരെപഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം അതി

ചും പിപ്പരവരനല്ലെ പാടുള്ളു. നമ്മുടെ പരാശാടി
 അട്ടിക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഏതാണ്.
 നമ്മുടെ ആൺകുട്ടികളെപ്പോലെ നായ, പൂച്ച, കർ
 കുൻ എന്നിങ്ങനെ ആദ്യപരമ്പരയും നോക്കി പരി
 പ്താൻ തുടങ്ങി ഭാഷാപരിജ്ഞാനം സമാന്തരം വരുത്തി
 എന്നല്ലാതെ കനാകരാജ് സിദ്ധിച്ചുവരുന്ന സമീപനം
 ഭൂപ്രദേശം കനാതകനെ സിദ്ധിക്കു നത്തിനു തരംകിട്ടി
 പ്പ. വാർദ്ധാക്കടലാസ്സുകൾ ധാരാളം വായിച്ചു ഇ
 പ്പോഴത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി ആരാണെന്നും ബിലംബി
 യിലുള്ള യോഗ്യന്മാർ ആരെല്ലാമാണെന്നും മാറ്റം അ
 റിച്ചുണ്ട്. "ആചിയത്രം ഇന്നപ്രകാരമാണ് ഉണ്ടാ
 കേണ്ടത് എന്നും അറിയുകായിരിക്കാം. ഇംഗ്ലീഷു
 സ്കൂളുകൾ വായിച്ചു പെള്ളിക്കാത്തതെ സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ
 അല്പവും കുറിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. നമ്മുടെ തറവ
 ളസമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടു താരതമ്യ
 പ്രയോജനവും അറൻ നോക്കിട്ടു കാണുന്നില്ല. രാവി
 ലെ ചായയും റൊട്ടിയും അവർക്കു കൂടാതെ കഴിക്കതി
 പ്പ. നമുക്കു വെള്ളക്കുഞ്ഞിയും നെയ്യും അല്ലെ നടുപ്പ്.
 കപ്പിപ്പാത്രങ്ങളെല്ലാമെ അവർക്കു വിടിക്കയില്ല. ന
 മുടെ കിണ്ണവും കിടന്നിയിട്ടുള്ള പരിചാരത്തിനുള്ളത്.
 അവർക്ക് നോം വെളിച്ചമാവുന്നതു രാവിലെ പത്തു
 കണിക്കായിരിക്കും. നമ്മുടെ കട്ടിന് അതിപകുത്ത് അ
 റിച്ചതളി മുതലായ ഗൃഹകൃത്യങ്ങൾ എല്ലാം കഴിക്കണം.
 പാണകം കൈകൊണ്ടു തൊടാൻപോലും അവർ കട്ടി

ക്കും. നമുക്ക് ഡി.പി. കൗൺസൽ അതു തുടർത്തേ കഴി-
യുണ്ടില്ല. സോപ്പുകൾക്കെ അവർക്ക് കളിപ്പാൻ പ്രയ-
സ്കരമായിരിക്കും. നമുക്ക് ഈണയും വാക്യം മറ്റൊരു
സാധിക്ക. പാശ്ചാത്യീകരായുടെ ഹിതംപാശ്ചാത്യീകരായുടെ
നേതൃത്വത്തിൽ കിടപ്പിന് അത് ഒരു വേറെ വേണം. എ-
ഴുതാൻ ഒരു അംഗം. പിന്നെ വാരിപ്പാൻ ഒരു അംഗം. സ-
സാരിപ്പാൻ ഒരു അംഗം. ഉടപ്പുകൾ വെപ്പാൻ ഒരു അംഗം.
ഇങ്ങിനെ അഞ്ചുവായി അറകൾ അവർ ഒരുങ്ങിയുടെ ഉ-
പയോഗത്തിനനുസരണ ചേർന്നിരിക്കും. അപ്പോൾ ഇനി-
കൊണ്ടാണ് ശ്രമിക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായി കററി തടയ-
നാണല്ലോ. ഇങ്ങിനെ കാരണമായി എണ്ണിപ്പാക്കൽ
ഇടയിൽ പല ഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.
അതും. ഇതെല്ലാം നിവൃത്തിച്ചു കൊണ്ടുപോയി കഴി-
വെച്ചു പൂർണ്ണ സന്തോഷപൂർവ്വതയ്ക്ക് എന്താൽ അ-
സംശ്യാമാണ്. അത് ഈ പാശ്ചാത്യീകരായും പാശ്ചാ-
ത്യീകരായെ കണ്ടു കാണുകയും ശ്രമിക്കുകയാണെന്ന്
അമ്മയ്ക്കു തോന്നുമ്പോൾ. അവർ കളിയിൽ എത്ര അനി-
കലം ഉള്ള ഒരു കളിയായിരുന്നു. വെട്ടുകാൻ നേട്ട-
പാണ്ടുപിടിക്കുക എന്ന പഴയൊരുപോലെ ഒരു ഇ-
ശ്ശീയുളളാനിനീകൃതം ഇത്ര വെട്ടുകാക്കിത്തീർത്തു വിചാ-
രിക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞു. എന്റെ കാര്യം ഇ-
ക്കട്ടെ. അവർക്ക് ഈ ഇനത്തിൽ അത്രസമയത്തോളം
കളി ഇരിപ്പാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരിക്കുന്ന
അത്. അവർക്ക് ഇതേവരെ ഉണ്ടായ പരിഷ്കാരം

പുറം വെള്ളക്കാരെ പുകഴ്ത്തിയും മറ്റും ഉള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നുകൊണ്ടു തന്റെ മേൽവേഴ് ആവക പുസ്തകങ്ങളിൽ വെളിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു മേൽവെള്ളക്കാരൻ ആയാൽ കാര്യമേ ഹിതപോലെയെ ആകുമുള്ള. ഇംഗ്ലീഷുപുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ച് എല്ലാ സമയത്തും മെടാളം ഇംഗ്ലീഷുസമ്പ്രദായത്തിലാണ് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ സംസ്കാര വിദ്യ വെള്ളക്കാരന്റെ സംസ്കാരത്തിൽ ചേരാനു കണമെന്നു നോക്കുന്നതിനായില്ല. ഇനി അത് കേൾക്കാനെ ചെന്നാൽ അവർ ചേക്കുറന്നു പ്രയാസമാണ്. അവരുടെ സമയ അസ്തകളോടുകൂടി വിനോദിപ്പാൻ അവരും അസാധ്യമായിത്തീർന്നു. ഇതിനെ മനോരാജ്യം മണ്, അന്യരും മറ്റൊന്നും എന്നായിവന്നാൽ മനസ്സിന്നു സുഖം എന്താണ്. പരവം നല്ലൊരു കളി! ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാതെ ആയിത്തീർന്നു. അതെല്ലാം അവരുടെ മേൽ ഗോപാല വരുത്ത. എന്തെങ്കിലും ഇവിടാകെ ആക്കാൻ അമ്മക്കു മേൽവേഴ് മനോരമം ഇല്ലല്ലോ. അമ്മയോടു കൂടെപ്പോലെ പറഞ്ഞു ഈ ആലോചന വേണ്ടത്തരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഇനി എല്ലാം അമ്മയുടെ മനസ്സുപോലെ. ഒരൻ വിഷയം മനോരമം എന്തു പറഞ്ഞാലും അതുപ്രകാരം നടക്കുന്നതല്ലാതെ തട്ടിനടക്കുക ഈ ഭരണത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല”.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മേൽപറഞ്ഞ ആശയങ്ങൾ കേട്ടു മേൽവേഴ് അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തമായി ഇതെ

ന. പിന്നെ പടിക്കരട്ട തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ചുറ്റും പടികളുടെ അഴിമുട്ടിൽ കൂടി ചന്ദ്രകിരണം അകത്തേക്കു വന്നതായി കണ്ടു. ഇട്ടിച്ചിരിയുമ്മ — “അല്ല വേറെ പാതിരകഴിക്കണമോ.

അല്ല അട്ടക്കൻ മന്നത്തങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നിട്ടു നെരം പോയ് അരിഞ്ഞില്ല. എന്തൻ മകൻ ഇങ്ങിനെ ഉറക്കംകൊണ്ടിപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും ഭീനം പിടിക്കും. വേഗം പോയി കിടന്നുറങ്ങിക്കൊള്ളൂ.”

അമ്മ പറഞ്ഞതു കേട്ട് പത്തുശ്ശാന്നാൻ ചാത്തപ്പിയിൽ നിന്നു ഏഴുവീരൂ വാലിയകാരനെ വിളിച്ച് കയറ്റിച്ചും കൊണ്ടുവരുവാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ വന്നു ചങ്ങലവട്ട കൂട്ടത്തി മുത്തിൽപിടിച്ചു നടന്നുതുടങ്ങി. താനും പിന്നാലെ പോയി. പത്തുശ്ശാന്റെ മുക്തിയിൽ കയറി കിടന്നു. ഇട്ടിച്ചിരിയുമ്മക്കു ആട്ടത്തിൽ തന്റെ മകനാക്കൊണ്ടു പരാങ്ങാടിക്കട്ടിക്കു സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു എന്നു തന്നെ ആയിരുന്നു കാനമാണ്ണ മകൻ പറഞ്ഞതു ഏറ്റവും കേട്ടുനിന്നു ശ്രദ്ധം മുഖ്യം ഉറക്കമായിരുന്ന ഭാഗം തീരെ നശിച്ചുപോയി. താനും ഉറക്കം അറയിൽ പോയി വരതിൽ അടച്ചു കിടന്നു.

മത ആവശ്യപ്പെട്ടു. മാനദിവസം ആകുകയോ എല്ലാ
 വകും ഒരു ഉത്സവം തോന്നി. അമ്മയുടെയും കൈ
 കൊട്ടിക്കളിച്ചും പാട്ടും കാനാനും കേൾക്കാനും യാത്ര
 സുഖമുള്ള സമ്പ്രദായമാണ്. കളിക്കാവാട്ടു പാട്ടിനാവ
 ഏ ഗോഷ്ടികൾ താതൊന്നും ഇല്ല. മണ്ണും കയീൽനാ
 മും പേരല്ലെ ബഹുതന്നെ ഉള്ളതാണ്. രണ്ടനാഴി
 കനേരം എല്ലാവരും തെക്കിനിത്തളത്തിൽ നിന്ന ഒരു
 കൊട്ടി വാടികളിച്ചു. അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് പുറപ്പാടാ
 യപ്പോൾ, പാടത്തടിക്കളിക്കു അനുപയിച്ചു. മാളിക
 കളിൽ ആണെന്നു അറികയാൽ കുട്ടികൾ എല്ലാവരും
 കൂടി ഒന്നായി അമരുകരിച്ചുകൊണ്ടു മുക്തിദലക്കു ചെ
 ന്ന. അമ്മയുടെ വാരിൽ ചാർന്നിട്ടുണ്ട്. അകത്തു നിന്നു
 മണ്ണും മന്നും കേൾക്കാനും ഇല്ല. അപ്പാൾ “എന്താ
 ണ് അകത്തു ചെന്നു ഇല്ലേ” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട്
 അമ്മയു അകത്തക്കു കടന്നു. ആ സമയം പാടത്തടിക്ക
 ള്ളിക്കു കൊച്ചിന്റേൽ ചാരിക്കിടന്ന് ലണ്ടൻ കടലാ
 സ് എന്നു വർത്തമാനക്കടലാസ്സ് ബഹുസമാധി വര
 തിക്കു ആയിരുന്നു. മേടംകുറു സംഗതിയെപ്പറ്റി ജാ
 ഷ്കൻ പ്രസംഗിച്ച പ്രസംഗമാക്കുന്നു. ഈ സംവാ
 ദത്തിലാണ് കൂട്ടം തിരക്കത്തക്കു കടന്നു മണ്ണുമുണ്ടാക്കി
 യത്. കിടന്നിരുന്ന വിടയിൽ തലകാത്രം ഒരു തിരി
 ച്ചുനോക്കി. കൂട്ടക്കടലാസ് പാടത്തടിക്കളിക്കു അത്ര
 സമാധിപ്പു ഒന്നാമതു മുൻകൂട്ടി അറിവുകൊടുക്കാത്തതു
 താൻ കണ്ടിരിക്കുന്നതും ആരും മുക്തിദലക്കു ചെല്ലുന്ന

തന്നിട ഞങ്ങളു. പിന്നെ വലിച്ച് പെട്ടിട്ടിരിക്കു
 ന്നതു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിട വളരെ സമയമായി ചി
 റിവരാൻ തന്നെ പ്രയത്നമാണ്. അഥവാ അങ്ങിനെ
 അപ്പുറത്തായി വന്നാൽ പത്തുക്കൊണ്ടു പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു
 കൈകളാൽകൊണ്ടു മുഖം കൊണ്ടു കൂടും. അതുകൊ
 ണ്ടു നില്ക്കുന്ന ചിരിവന്നാൽ വലക്കെ കയ്യിന്റെ ചു
 ളത്തണിയിരിക്കാൻ വലത്തു ഭാഗത്തു പത്തുക്കൊണ്ടു
 കടിച്ചു കറഞ്ഞുവന്നാൽ കീഴോട്ടുവന്നാൽ ഇരിക്കും. ഇ
 തിൽ അമ്മാണ ചിരി വന്നോടിക്കട്ടിട ഉണ്ടായിട്ടി
 ള്ളു. താഴത്തെ തെക്കിനിത്തലിൽ നിന്നുണ്ടായിരുന്ന
 വാടും കളിയും കേട്ട് ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പോന്നു വന്നുവെന്നു
 വാതിൽ ഏറ്റവും അടുത്തുനിന്നു. വന്നോടിക്കട്ടിയുടെ
 നാട്ടുവും നിവയം കണ്ണു അമ്മാണുവിന്നു സമാന്തരത്തി
 ലധികം ചേർന്നു വന്നു. ഏകദേശം മൂന്നാലു ചിലവിട്ട്
 ആവക ഒന്നു പുറത്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ "എന്നാണോ
 താഴത്തെക്കൊണ്ടു കണ്ടിട്ടു. കൈകൊട്ടിക്കളിയും വാടും
 അത്ര വിട്ടുതരില്ലെന്നുണ്ടാ" എന്നു ലോകമായി
 ചോദിച്ചു. "താഴത്തുനിന്നു കേട്ടിരുന്ന ആദ്യം വിളി
 യും കൊണ്ടാണോ ചോദിച്ചത്. ഞാൻ അതു അത്ര
 കയ്യിൽ നില്ക്കുന്നതിന്റെ സ്വഭാവം അതാണ് ആകെ
 എന്നു സോട്ടുചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ടു കേട്ടപ്പോൾ അമ്മാ
 ണുവിന്റെ കൈ നിൽക്കുകയുണ്ടായി. "വെള്ളക്കൊണ്ടു

* ആദ്യം അമ്മാണുവിന്നു ചേർന്നുവന്നതിനാൽ കേട്ടി
 രുന്നതായി.

൧൨ അതിരി എത്രതകിലും ദൈവം പെണ്ണും കൂടി രക്തം
 തുളവിടിച്ചു കരിപ്പു ചാടിക്കൊണ്ടു കരളാതിരി പാട്ടു
 കളിച്ചു ഇല്ല. അതായതാവാ" എന്നു അമ്മാളു ചോ
 ളിച്ചു. ഈ ചോദ്യം പരിഹാരമായിട്ടാണെന്നു പാ
 ണോടിക്കട്ടിക അത്ര തൊണ്ണിലായില്ല. "അമ്മാളായിട്ടു
 കിടക്കുന്നു. ഇതു എവിടെ കിടക്കുന്നു" എന്നു മറുപടി പ
 രഞ്ഞു. "കരം ഉത്തരുകേട്ടു കൂടി കടിച്ചിട്ടാണെന്നു
 കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു നന്നായും ഇല്ല" എന്നും പറഞ്ഞു പ
 രത്താളു കടന്നു വന്നതിലും ചാരി അമ്മാളാലും കൂട്ടത്ത
 തംശാത്താളു ചോന്നു. അന്നു മുതൽക്കു പരഞ്ഞാടിക്കട്ടി
 എന്നു കേട്ടാൽ അമ്മാളായിന്നു ചോട്ടും വന്നു. അമ്മാ
 ളായിന്നു സാധാരണസ്വഭാവം വളരെ വിശേഷമു
 ണ്ട്. അമ്മാളും കൗകാൻ ചോക ഇല്ല. എന്നതുകൊണ്ടു
 അല്ല വാക്കിൽ വളരെ അർത്ഥം വന്നതും ഉള്ള ക
 തിരിയാണു. വളരെ മധുരമായിട്ടു സംസാരിക്കു. എ
 ന്നാൽ കരളാളു ദൃഢമായും ഉണ്ണു. പത്രാസകരോ
 ടു വന്നതും കരളും തന്നെ പൂർണ്ണമായെന്നു ചോ
 രുന്നതിലും വിശ്വാസം വന്നാൽ അവരെ കാരാക്കാൻ
 അമ്മാളും ഉണ്ണു. പരഞ്ഞാടിക്കട്ടിയെ വേണമെന്നു
 കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു കിട്ടിയാതിരികൂടി പരപ്പിച്ചാൽ അ
 മ്മാളായിന്നു ചോട്ടം പ്രയാസമില്ല. എന്നാൽ ഇത്രമേ
 ൾ കറുവടിയും പരത്തു ചോട്ടത്തിൽ പേരുന്നതു ക
 രാരാണു അല്ല. കരളാളു അമ്മാളാൽ കരളാളാണെന്നു
 അമ്മാളു ചോട്ടാണു സമ്മതിക്കുന്നതും. കരളാളു തന്നെ

പ്രേമം സംഭവം തുടങ്ങാൻ ചാലക്കുളം സ്വകൃ
 ത്വമായി തൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അമ്മാളുചിന്ത പണ്ടെ
 മേമ്പൻ എന്ന വെല്ലാൽ ജീവനിൽ കീതെമണ്ണി
 പ്രേമം വേണ്ടി സംഭവം കൂടാതെ ജീവനുള്ളതി
 പേക്കിപ്പാൻ കരുതുന്ന പട്ടാകുമാർ — ജീവനിൽ കീ
 തെ എന്നതെന്ന പറയണം — പണ്ടെങ്കിലും
 അറിയാൻ കേട്ടപ്പോൾ അമ്മാളുചിന്ത മറുപടി നൽ
 ക്കുവാൻ തോന്നി. വിവാഹ ദിവസം രാവിനെ എന്തി
 ന്ന കളിപ്പം കളിക്കും കഴിഞ്ഞു. താനും അമ്മാളുചിന്തയും
 കൂടി അമ്മാളുചിന്തയിൽ പോയി വിവാഹമുളവാക്കി. തന്റെ
 സമീപത്തു വാറു കൂടി മുതലായവയുടെ പറയുന്ന. ഇ
 ക്കിനെ അറിയിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ ഇത പണ്ടെങ്കിലും നാട്ടു
 കലല്ലാം പ്രസ്തുതമായി.

ഒരു ദിവസം പറയുന്നതിനുള്ളിൽ മാരവും കൂടി
 പൂർവ്വത്തു കാറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ പറയുന്നതിനുള്ളിൽ
 യുടെ ദാസിയും കൂട്ടത്തിൽ വന്നുകൂടി മാരം നാട്ടുവർ
 മാനങ്ങൾ പറയുന്ന ഇടയിൽ ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളെ
 ഞ്ഞിത്: —

മറസി — “കുട്ടിയല്ല വർണ്ണനം. മാരങ്ങൾ പണ്ടെങ്കിലും
 മാരങ്ങൾ പുറമെ അറിയാൻ അമ്മാളുചിന്ത.

പറയുന്നതിനുള്ളിൽ — എന്തു പണ്ടെങ്കിലും.

മറസി — “വലിയ എങ്കിലും മകൻ ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നതിനുള്ളിൽ
 അമ്മാളുചിന്ത.

ഈ കേട്ട സമയം പാഠശാലിക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യവും ഉണ്ടായി. പത്തുപത്തു വൻ തന്നെ കമ്പി ഭരിച്ചു മുതിർപ്പാതി വശമായിരുന്നു എന്നും മറ്റും ആണ് താൻ മുമ്പേ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ വർത്തമാനം കേട്ടതിനു ശേഷം ഒരു വാചസ്പത്യം ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അതിനെ കാര്യവെച്ചു ഈ വിധം പിടുന്നയാൾ ചോദിച്ചു.

പ—“എവിടെ എന്നാണ് കേട്ടത്?”

മോസി—“മേൽപേരായിൽ അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയായാണ്.”

ഈ സ്ത്രീയെ പാഠശാലിക്കിടയിൽ നല്ലവണ്ണം അറിയും കണാൽ അതിസന്ദർഭവും ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടുവരുമെന്നാണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാരി അല്ലാത്തതിനാൽ പാഠശാലിക്കിടയിൽ പുള്ളുമുണ്ടായിലും നാട്ടുകാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയെന്നും തന്നെയാണ്.

പത്തുപത്തുവർഷം അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ സംവത്സരം കൂടുകയും എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അകാശമായി ഒരു നല്ല കേട്ട പാഠശാലിക്കിടയിൽ തോന്നി. അതുപോലെയും അൻപതു വർഷം വേറെ ഒരു വിധത്തിലായിരുന്നു താൻ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരി ആകാൻ ആ നാട്ടിലുള്ള യുവാക്കളെല്ലാം അൻപതു വർഷം വേറെ സമയം കണ്ടുവരില്ലെന്നവതാണ്. പത്തുപത്തുവർഷം കൂടുകയും തിരിച്ചു അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ സങ്കടം പരക്കയലാണ്. അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ മരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെയുള്ള എല്ലാം അ

വന്നു. ഇവരുടെ ചിരിയിൽ കൂടി പാദങ്ങൾക്കുമാറ്റം
 തരിച്ച് താൻ മരിക്കേണ്ട പോക്കും. അപ്പോൾ കണ്ണു
 കരക്കാരെ കണ്ട് എല്ലാവരും ചിരിച്ച് തുടിച്ചുനോക്കി
 കൊണ്ടു നില്ക്കും. പാദങ്ങൾക്കുമാറ്റം അന്നുതന്നെ
 കൊടുത്തു വിട്ടിച്ച് അതോടൊന്നിനെ കഴിക്കു ചാ
 വിപ്പാകം. വേറെ ചിലർ താൻ നടന്ന വഴിയിലെ മ
 ന്നല്ലാം വാരി എടുത്തു ഭക്ത പുരിത്തുടക്കും. പിന്നെ
 താൻ പേരു വിളിച്ച് പാടി ചാടിക്കളിച്ചുതുടങ്ങും.
 എന്നുവേണ്ട താൻ ഈ നാട്ടുവിട്ടു മരിക്കേണ്ട പോ
 താൽ പിന്നെ ഈ നാട്ടു നിൽക്കു മിപട്ടണമായി തീരും.
 അവക മനോരമപ്രസ്താവകൾക്കുമാറ്റം തന്നെത്താൻ ചുക
 ക്കി കാലാഞ്ചലം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ നാട്ടുകാരുടെ യ
 മനസ്സുമായ അടിപ്രായം പാദങ്ങൾക്കുമാറ്റം നിശ്ചയം
 ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പരമാർത്ഥത്തിൽ ആ മിക്കകാൾക്കു
 മാത്രം പാദങ്ങൾക്കുമാറ്റം ഒരു പുണ്യമാണ് ഉണ്ടായിര
 ത്തത്. അവർ തമ്മിൽ പറയുമ്പോൾ “മക്കാമ സാ
 മ്പ്ര” എന്നു അവരെ വിളിച്ചുവരുമാറുള്ളു. അറിയുടെ
 പാദം കെട്ടു മൂക്കുണ്ടിത്തെയ്യും ആശ്ചര്യം തോന്നി.
 മൂക്കുണ്ടി തമ്മെ— “പ്രഞ്ചുമാനവന്റെ സംബന്ധം
 കണ്ണുപ്രകാശം സമ്മതത്തോടുകൂടിയതും, അതോ
 സ്വകാര്യമാലോചനയോ. എങ്ങിനെ എന്നാണ് ചേ
 രുന്നത്”.
 അതി— “നാട്ടുകാർ പറയുന്നത് മിക്കവും വ്യാപസി
 പ്പാൻ പാടില്ല. താൻ ഇന്നലെ കളിപ്പാൻ തന്നെ

ലക്ഷ്യത്തിൽ പോയിരുന്നു. അവിടെയെല്ലാം അദ്ദേഹം തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുന്നതായതാണ് അത് കേട്ടത്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാൻ എന്റെ ഇടം.

— “എങ്കിലും കേൾക്കട്ടെ”

അസി— “ആകയാൽ ഇന്നത്തെപ്പോഴെല്ലാം ഏതൊക്കെ
നോക്കിൻ. പെണ്ണുങ്ങൾക്കു ഇന്തിരി കേരായിട്ട് കേ-
ത്തിയെ കണ്ടാൽ ആവലാതിയോടെ ഇന്നത്തെ പെ-
ല്ലം പുലയാട്ടം പറയാവൂ ഏതൊക്കെ. ഇന്നാട്ടിൽ
പറഞ്ഞോടിക്കൂട്ടി അമ്മയെ അറബ് പറയുന്നതു കേ-
ട്ടാൽ ചിരിക്ക കത്താൻ തോന്നും. എന്നിങ്ങനെ
പുറം കേട്ടപ്പോഴും കേൾക്കും വന്നു. കണ്ടും മിണ്ടാതെ
കളിച്ചു തോൻ മുമ്പിൽ പോന്നു”.

2. “നീ ചേർത്തിട്ടുനിൽക്കൂ മറുവടി പറയേണ്ടത്. അതുവരെ എന്തുപോരും പറയാൻ അരുതല്ല”

മെസി— “എന്തൊക്കെ കിൻ. തോന്താസം പഠയ ഏൽ
 പ്ലാകത മറ്റു വല്ലതും ഉണ്ടോ. പഠങ്ങാടിക്കുട്ടിണ്ടയ്
 മതാക സാത്താണത്രെ. ഓലാത്തയിൽനിന്നു കേ
 സാസ് കെട്ടാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടുപോൽ. പത്തു
 മേനവൻ പഠങ്ങാടിക്കുട്ടി അമ്മ ഏന്ന കെട്ടാൻ
 അത്തംചതുർമ്മി കൊണ്ടുവേരോ. അതുകൊണ്ടു
 ണത്രെ വേദ സംബന്ധം നിശ്ചയിച്ചത്”.

“ചങ്ങല്ലൂർക്കരനാൽ അനുഭവമുണ്ടാകും” ചങ്ങല്ലൂർ

എന്നൊക്കെയാണ് പറഞ്ഞത്. അതു വല്ലഭം പറഞ്ഞു കേട്ടായത്.

ദോസി — “എനിക്ക് ശ്ലീകരക്കു മരണമുണ്ടി. അദ്ദേഹം മരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടും വിസ്മയിച്ചു പറഞ്ഞു. വെള്ളമൊഴുക്കുന്നതിനും സംസ്കാരം നടത്താനും അദ്ദേഹത്തെ അമ്മയുടെ മുമ്പാകെ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടും എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെ എന്തെങ്കിലും കൃത്യം. ഇന്നു കാണുകയാണ്. അധികൃതനായിത്തീർന്നു. ചെട്ടയാണ്. തറവാട്ടിൽ ചെട്ടയായാണ് നന്നല്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെ വളരെ ചീത്തയും ചെയ്തതുകൊണ്ട്. വലിയ കൃഷ്ണന്റെ ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞു കേട്ടു. ഇപ്പോഴത്തെ സംസ്കാരം ഉറപ്പാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ഭാഗ്യം എന്നു പറയാനുള്ളു. കപ്പലിൽനിന്നും ഭാഗ്യം പെരുവഴിയിൽ എത്തിച്ചു പഴയൊരുപ്പം അദ്ദേഹത്തെ മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ല. നല്ല അനുകൂലതയുള്ള ഒരു കഴിയാണത്രെ. അതും ഇര കൂട്ടത്തിൽ പറയുന്നതു കേട്ടു”.

പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇത്രത്തോളം ശ്രദ്ധപെട്ടു കേട്ടു. ദോസിയുടെ വാക്കു അന്യോന്യം ഏകീകൃതമായും വാക്കുതലവും ഇല്ലാതെയും ആയിത്തന്നതിനാൽ കൂടുതൽ കരുതിൽ ചെട്ടയെന്ന സംസ്കാരം മുഴുവനും അറിയാൻ സാധിച്ചില്ല എങ്കിലും തന്നെക്കുറിച്ചു നാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ചെട്ടയെന്നും പറയാൻ ഇല്ല എന്ന് തന്നെ അമ്മയുടെ മകനാകുന്നത് തന്നെ സംസ്കാരം

സ്വം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നുവന്നിരുന്ന ആലോചന
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമാലാപന രാത്രമല്ലാതെ വെ
ണ്ണുകേന്ദ്രത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം അല്ലായിരുന്നുവെന്നു
വ്യക്തമായി മനസ്സിലായി. ആ ഒരു അന്തരം തന്റെ
മർദ്ദങ്ങളെല്ലാം കേൾക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം ഏതൊരാൾക്കും
കാമിൽ തറച്ചു. അതിനാൽ ഇഷ്ടതയും വ്യസനവും
അസൂയയും ഏകകലൻ്റെ മനസ്സിൽ കിടന്നു തിങ്ങിയി
രുന്തതുടങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഏഴുനീററ് ഒന്നും മിങ്ങാതെ
കണ് മറുതികളുകൾക്കു വേഗംവേഗമായി ഒരു കേൾപ്പു
തിളിന്മേൽ കിടന്ന അതുവരെക്കും തന്നോളം അഗ്രവശി
തമായി ഈ തറ പട്ടിൽ ആരാണ് ഉള്ളത് എന്നുണ്ടാ
യിരുന്ന ഗവ് തീരെ നശിച്ചു തന്നോളം നിർഗ്രവശി
തമായി ആരും ഇല്ലെന്നു ശങ്കിപ്പാൻ തുടങ്ങി. നാട്ടുകാർ
എല്ലാം പരിഹാസവാക്യമായി ചിരിച്ചിരുന്നിട്ട് പ്രത്യേ
കം എന്തെന്നു കൂടി വിചാരം തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ നാട്ടു
ഭാരാളമായി കിടന്നവേതസനായി അസ്വസ്ഥരായ
തായി കിടന്ന പശ്ചാത്തലിക്കുമ്പോൾ കണ്ടപ്പോൾ
തോൽ തന്റെ അമ്മയെ പൂജയെത്തക്ക വിളിക്കുന്നതു
കേട്ടു. തന്റെ കാതൽത്തപ്പാരി വല്ലതും പറയാൻ ആ
യിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു ദകാണിക്കുലോളം വന്ന അമ്മ
യെ നിന്നു. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞ് മുകാണിക്കുളയ്ക്കു
മുളിക്കുലോളം വന്നതു കണ്ടു.

പരാങ്ങാടിക്കുട്ടി—“അമ്മേക്കൽ എന്തിനാണ് അമ്മ
യെ വിളിച്ചത്”.

മുക്കുണ്ടിത്തമ്മ -- "വിശേഷിച്ചി കനം ഇല്ല. ഇന്നത്തെ കാൽക്കും പരമാനാണ് വിളിച്ചത്".

പ -- "എന്തെല്ലാമാണ് പറഞ്ഞത്".

മു -- "മേനി കുളി പറഞ്ഞതെല്ലാം നേരെണന്നു നന്നു. ബ്രഹ്മാൻ അത്രക്ക് കനം പറഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹി അവന്റെ തറവാട്ടുകാർ വേറെ സംഭവങ്ങൾ ഉറച്ചു എന്നുമാത്രമേ പറഞ്ഞതുള്ളൂ".

പ -- "നിങ്ങൾ അപ്പോൾ വല്ലതും മറുവടി പറഞ്ഞുവോ".

മു -- "അതേതന്നെ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ഉറച്ചത്. മുമ്പ് ബ്രഹ്മാൻ പറഞ്ഞത് വേദജ്ഞാവകാശം വിശദമാക്കുകയും വല്ലതും ഉണ്ടായാ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അല്പമെങ്കിലും അതിനേൽ അത്ര സമ്മതം കണ്ടില്ല. പിന്നെ മേരിച്ചുപറഞ്ഞാൽ കേൾക്കുകയിരിക്കും. അത് അവസരം ഇമ്പില്ലാതെ ആവുകയുണ്ടാവല്ല ഞാൻ തടസ്സം മനസ്സു പറഞ്ഞില്ല. എന്നാണ് മറുവടിപറഞ്ഞത്. പിന്നെ ആ കാൽക്കെ പറഞ്ഞ ബ്രഹ്മാൻ കനംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല".

പ -- "അതെ എനിക്കു ഇന്ന് അത്തരം ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾ പോയി ഉറപ്പാക്കുക. എനിക്ക് കേൾക്കേണ്ട കാര്യം ദാസിവാക്കൽ അയച്ചുകിൻ".

എന്നു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞുകിട്ടി അതയിലേക്കു പോയി. പറഞ്ഞുകിട്ടി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അതിന്നു മറുത്തുപറയുന്നത് അവൾക്ക് സെമിപ്പന.

മുക്കാണി അമ്മയ്ക്കു വരിവയക്കത്തറം ഉള്ളതുകൊണ്ട്
മക്കളും ചേങ്ങന്ന ചെപ്പുതിനുള്ള കാണും അറിവുറ
ക്കോരം ഉണ്ടായിരുന്നു ഏകിലും മകളെ ഉള്ള ഭക്തി
ത്താൽ നന്നും ചോദിക്കാതെ ഏല്പിച്ചതുമ്പ്രകാരം
പ്രാം നടന്നു.

— 68 —

പത്തുണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

അവസരം.

മദ്ധ്യതരം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം
നമ്മുടെ മാരാജവക്കീൽ തീവണിപ്പേഷനിൽ ഡയ്ക്ക്
ഒന്നാംക്ലാസ്സുകാരൻ വാങ്ങി വണ്ടിയിൽ കയറി. താൻ
നാട്ടിൽ എത്തുന്നതിന്നു മുമ്പായി കണ്ടപ്പോഴെവന്ന
കൂട്ടവും തന്റെ പ്രാണപ്രിയരായ ബന്ധിമുട്ടിച്ചു എന്റെ
പ്രേം കരിമാലികളാണ് ഉണ്ടാക്കിത്തീർന്നത് എന്ന്
ആലോചിച്ചു മനസ്സെല്ലാം പൂർണ്ണമായി തീർന്നതിനാൽ
ചിന്താശൂന്യനായിത്തന്നെ വന്നിട്ടു. ചിന്താമനസ്സിന്റെ
വിനോദിപ്പിപ്പാടാബതിന്നു മേല്പുറമെല്ല മുളിപ്പട്ടു പൂ
ക്കാൻ തുടങ്ങി. പറ്റാത്തൊക്കാരെ വക്കീൽ സംഗീത
ത്തിൽ അതി വാസനമുള്ള ഒരു ദേഹമാണ്. സംഗീത
ത്തിലുള്ള ലയംമകളുടെ കരലഭാഭാവസ്ഥ മറന്നു
ത്തിൽത്തന്നെ ഏകാഗ്രചിത്തനായി ലയിച്ചിരുന്നുവോ
താൻ കയറീട്ടുള്ള വണ്ടി ബകളൂക്ക് നേരെ പോകു
ന്നതുകൊണ്ട് വഴി ഞ്ഞായി പിരിച്ചുവന്നു അപ്പോഴായി

അമ്മ കാരാരി കൂടിക്കെട്ടി ഏകദേശം നാളുടെ വടക്കി
സംഗീതമനുഭവിക്കാൻ മനസ്സാക്കിത്തന്നിട്ടു. നാമം
പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതിനായി കിടന്നുവെക്കുക. വിശദ
ഭാവം വെച്ചു ഉണക്ക ചുട്ടെടുത്ത നേരമാണിത്
ഒരു വലിയതും ഇപ്പോൾ നാട്ടുപാലം തോന്നി. ചിത്ര
സ്തംഭത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന പേർ വിളിച്ചുപറയുന്നതല്ല
പുതുപോലെ തോന്നി. സംഗതം തീർക്കുന്നതിനു വല്ല
വേളയ്ക്കും ചേർത്തുകൊടുക്കുന്നതല്ലെന്ന് വരികയാണി
ത് അതായത് കാരാരി ഇല്ല. പലവർത്തിപ്പാലത്തിൽ
മറ്റു ഒരു സ്തംഭത്തിൽ കൂടിയതല്ലെന്ന് തോന്നി. എന്ത
പറ്റിയെഴുതിയിരിക്കുകയും താൻ സംസാരിക്കാമല്ലോ
അമ്മകൾക്ക് ആരോട് ചോദിച്ചാൽ താമസത്തിൽ
നാൽ വരുന്നത് വരട്ടെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തു
കൊടുത്തു. അവസാനം ഒരു വലിയ സ്തംഭത്തിൽ
വെച്ചിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധി, ബുദ്ധി, എന്നുവിളിച്ചുപറയുന്ന
കേട്ടു. കാൽക്കൽക്കൂടെ മനസ്സിലായി. പക്ഷെകൊണ്ട്
ഒരു വലിയവരായതാൽ തനിക്കു വന്ന അനുഭവം പു
ത്താക്കുന്ന സ്തംഭത്തിൽ ചാർച്ചയും വെച്ചു നിറയെക്കൊ
ള്ളു കൂടി കഴിവാൻ കൊടുത്തു പുറത്തിറങ്ങി ഒരു കേ
ച്ചുവെച്ചിട്ടിട്ടില്ല എന്നും കാരാരിയെ വെച്ചിട്ടു
വെച്ചു കിടക്കുകയും സംഭവിച്ചു അവസാനത്തിൽ ഉ
പാലത്തിൽവെക്കുന്നു. ആ സമയത്തു അവിടെ കൂട്ടിൽ ഇ
രുന്ന ഒരു സിംഹംകൊണ്ട് കടിച്ചിരിക്കുന്നത് കൂടുതലായി
പുറത്തേക്കു ചാടിയിരുന്നതിനാൽ നാട്ടുകാരെ കണ്ടു

[illegible]

തിരൽ പിന്നെയും മോഹം ആവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. പക്ഷെ അവിടെ പുറമെ വല്ലവരും ഉണ്ടോ" എന്നു ചോദിച്ചു. "പുറമെ എന്നു പറയാൻ തക്കവണ്ണം ആരും ഇല്ലെങ്കിലും എന്തൊക്കെങ്കിലും കൈവശത്തുള്ളവരോടെന്നോടെന്നോ വന്നിട്ടുണ്ട്" എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ആ വരൾ വരാത്തതോടെ മനസ്സിന്റെ ഒരു ശല്യമായിട്ട് ഭേദിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഉടനെ ചോര തറവിൽ വിരിച്ച കെട്ടുറപ്പായ കട്ടിന്റേതായ ചുരുക്കം ഈ വിധം വിചാരം തുടങ്ങി.

അൻപതിയായിരം വാക്കിന്റെ അർത്ഥം മുഴുവനും മനസ്സിലാക്കിട്ട് അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞത്. അതേ എന്തോ ചിലത് പറഞ്ഞു എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നുണ്ടോ. അങ്ങിനെ ആവാൻ പാടില്ല. ചോദ്യത്തിന് ശരിയായ മറുപടിയാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. ഏതാൽ ചോദ്യം പുറമെ വല്ലവരും ഉണ്ടോ എന്നാണു. പക്ഷെ അങ്ങനെയൊരു ഉണ്ണ എന്നല്ല മറുപടി പറയേണ്ടത്. അങ്ങിനെയല്ലല്ലോ പറഞ്ഞത്. "പുറമെ എന്നു പറയാൻ തക്കവണ്ണം ആരും ഇല്ലെങ്കിലും" എന്നുകൂടി ചോദിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ഒരു വിശേഷവിധി അർത്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കണം. പരക്കെക്കിടയിലുള്ള പട്ടമി കൈയെപ്പോലെ എല്ലാം നടന്നിരിക്കും എന്നുണ്ടോ. എന്നാൽ പിന്നെ പക്ഷെക്കൊണ്ട് പുറമെ കൈയെന്ന് പറയാൻ പാടില്ലല്ലോ. ഓക്ക. അതാവേൻ പാടില്ല. മറ്റൊരു കൈയെ സംബന്ധം വിചാരിക്കുന്നതിൽ ആരെ

നും അതു കേവലമായ വ്യക്തിയാണെന്നുവരുമെന്നു
 കേവല സഞ്ചിതൻ പുണ്യകൃതിയിൽ വെളിവാതി പര
 ത്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ പഞ്ചശ്ലോകനവന പുരമെ ഉ
 ത്തവൻ എന്നു മാത്രമേ വിചാരിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ. ചി
 ത്തന അവൻ പരമേശ്വരിന്റെ അർത്ഥം എന്തായിരിക്ക
 ത്തല്ല. ഇല്ല. അൻ വിചാരിച്ച അർത്ഥം ശുദ്ധമേ അർത്ഥ
 മാണ്. ഏതയിൽ ഒരു രണ്ടു അർത്ഥം വിട്ടുപോയ
 ത്തിനാൽ അർത്ഥത്തിന്നു ബാഹ്യ അർത്ഥം വന്നുപോയി
 പുരമെ എന്നു പറയാൻ തക്കവണ്ണം ആരും ഇല്ലെങ്കിലും
 എന്നതിൽ ആർക്കും ഇല്ല എന്നുള്ളതേതാളാണു അർത്ഥം
 ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഏകിലും 'എന്ത' രണ്ടു അർത്ഥം
 ത്തിന്റെ അർത്ഥം തീർക്കു വിട്ടുപോയി. ആ രണ്ടു അ
 ര്ത്ഥം കൂട്ടുമ്പോൾ പഞ്ചശ്ലോകനവൻ പുരമെ ഉള്ളവനാ
 നെന്നു അർത്ഥം ജനിക്കുന്നുണ്ട്. പഞ്ചശ്ലോകനവൻ
 സംബന്ധം തുടങ്ങിയിട്ടില്ല തീർച്ചയായും, അൻ വെറുനെ
 ത്തെരിയ്ക്കുകയും കടമകൾ കടമകൾ ചെയ്തപോയതു
 കഴിഞ്ഞു. പരമേശ്വരിയ്ക്കു നമസ്കരണ സ്പ്രീകര
 പ്പോലെ അതു കഥയില്ലാത്തവരും. അവരുടെ മനോ
 കയെപ്പോലും ബുദ്ധിഗർഭിതവും എവിടെ. എന്റെ ഇ
 കത്തിയാലോചന എവിടെ. അവർ 'ഭാരതോ
 സ്' എന്നു ഇംഗ്ലീഷ് നേരവൽ പുസ്തകം വായിച്ചു ക
 ിത്ത ഉടനെ കേവലമായ അർത്ഥം കേവലമായ സം
 സ്കരിക്കുമ്പോൾ ആ പുസ്തകത്തിലെ നായികയായ
 'സുരമിതയെപ്പോലെ' അവരുടെ വിചാരികൻ

സ്വന്തമായ സാമ്പത്തിക ആഗണ്യമാക്കി താൻ സ്വയം
 ചുരുക്കിപ്പോകാൻ തയ്യാറാകണമെന്നും അവനെ ക
 ളിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം വീടും ധനവും ഒരു സർവ്വസ്വവും ഉണ്ടാ
 ക്കിട്ടിയ അദ്ധ്യക്ഷൻ വിന്നാലെയ്ക്കു ചാടിപ്പോയത് വളരെ
 ഉചിതമായി എന്നു പിന്നെയും വിവരണവും ആവശ്യമു
 ണ്ടെന്നും പരാഞ്ഞത് ബാൻ മറന്നിട്ടില്ല. അതുകൊ
 ണ്ടു കണ്ടപ്പോഴേക്കുതന്നെ ഒരു സമയം നിർബ്ബന്ധിച്ചിര
 ുന്നതാൽ തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷൻ അന്നുവേളയ്ക്കു ചാടിപ്പോ
 കുന്നതല്ലാത്തതായിരിക്കും വഴിപ്പെടുത്താൻ അല്ല.

വിലയിരുത്താൻ പരാഞ്ഞതു മനുഷ്യർക്കു കേവലമായ
 കാര്യം. പുറമെ എന്നു പറയാൻ തക്കവണ്ണം ആരും ഉ
 ന്നല്ലെങ്കിലും പക്ഷേ അദ്ദേഹൻ ഉണ്ട്. ആരും ഉണ്ടല്ലെങ്കിലും
 പക്ഷേ അദ്ദേഹൻ. ആയിരത്തു മൂന്നു വിചാരിച്ചതുപോലെ
 അല്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹൻ പുറമെ ഉണ്ടെന്നാണെന്നു ത
 ക്കപ്പെടുത്തിട്ടല്ല പരാഞ്ഞത്. അതിനെ അറിയുന്നതിനായി
 പുറമെ പക്ഷേ അദ്ദേഹൻ ഉണ്ടെന്നു സ്വയം തന്നെ വ
 ളയയക്കുക. എന്നാൽ പക്ഷേ അദ്ദേഹൻ പുറമെ ഉണ്ടെന്നു
 അല്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കുക. 'ഉണ്ടല്ലെങ്കിലും' എന്ന പ്ര
 യോഗം കൊണ്ടു അതും സ്വയം തന്നെ വ്യക്തമാക്കുക. ഒരു സന്ദിഗ്ധ
 സമിതിയിലാണു പ്രയോഗം. ആ കൗമി. ഒരു കൗമി. അ
 ത്തം മനസ്സിലായി. മലയാളി വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താ
 വിക്കു ചെയ്തതിന്നു ശേഷം ചെറുകഥയായി തീർന്നി
 രുന്നല്ലോ. ചിലർ അതേയൊക്കെ വിവരണം ഉണ്ടെന്നു
 ചിലർ ഇല്ലെന്നും ഉള്ള അർത്ഥത്തിൽ ഒരു കഥയെ

പുറപ്പെട്ട തെളിവ് എടുത്തു വേരായതല്ലാതെ ഒന്നും ഇല്ലാത്തതായി തീർച്ചയായിട്ടില്ല. വിവരം ഉണ്ടെന്നു തീർച്ചയായാൽ പണ്ടുണ്ടെന്നോ പറ്റിയതല്ല. ഇപ്പോൾ തീർച്ച എങ്കിൽ ഇനി ഉണ്ടാവുന്നവരും പറ്റിയതല്ലെന്നായിരിക്കുന്ന പറ്റിയതല്ല. മറ്റൊരുതരം തീർച്ചപ്പെടുന്നവരും സന്ദിഗ്ദ്ധസ്ഥിതിയിൽ വെക്കുന്നതാണ് ഉത്തരം. ഇപ്പോൾപ്പെട്ട ശങ്കരൻനായർ ഈർപ്പം ഉണ്ടാക്കി തീർത്തതിനാലാണ് അവൻ രണ്ടും അല്ലാത്ത സ്ഥിതിയായി പറഞ്ഞത്. സംബന്ധം കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. സംശയം ഇല്ല. ഞാൻ വെറുക്കുന്ന വഴിയൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടി വന്നു. പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞിരിക്കും ചെയ്തോ. എഴുത്തു കണ്ട ഉടനെ ഈർപ്പം വന്നാൽ എന്റെ കൈവിട്ടു മരിക്കാൻ പോകുന്നതായി തീർച്ചയും എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലെന്ന്. പിന്നെ ഈർപ്പം ചെയ്തതു ബുദ്ധി കഠിനമായി. ഈ വകയെ വേണമെന്നു എന്തൊരു ചെയ്ത വശത്തും ഒരു പുതിയതായ കാര്യം തന്നെയാണ്. എഴുത്തു ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ കൈനാട്ടുകാരെ ഇംഗ്ലീഷ് ആർക്കുവേണ്ടി അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത ഒരു വാടകയെ സ്വീകരിച്ചതിന്നു ഒരു എഴുത്തു പിടിച്ചു നഷ്ടത്തിന്നു ഒരു നല്ലതൊക്കെ വിധിച്ചു വാങ്ങാതെ എനിക്ക് നല്ല കേയം ഉണ്ട്. അതൊരു കേയം. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചതു എന്തെന്നു പറയുകയാണ്. പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞു കേയം. ഞാൻ

തിന്നക്കു തീക്കു അപരമായിരുന്നിരുന്നു. നീ എത്ര
 സുഖീല. ഞാൻ എത്ര പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്റെ ഈ ദുഷ്ടത
 ചരഞ്ഞു നീ കാണുകയെന്നു. അപ്പോൾ (മൈക്കൽ
 വിൽബീജീയ്) എന്റെ ഏതെങ്കിലും നീക്കം
 കണ്ടുവെക്കുകയും നിശ്ചയം ഒരു സമയം നീ പത്തുനേരം
 കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. നീ തെറ്റുകാരിയല്ല. ഇതിൽ
 നല്ലതും മോശംതും ചുറ്റും നിന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.
 നീ വഴിപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു മറ്റൊരു വെളിച്ചം. ഞാൻ
 താഴെക്കിടന്നു പർവ്വതത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.
 വാഗ്ദത്തം മറ്റു അർത്ഥം തമ്മിൽ കഴിഞ്ഞു. അതിൽ
 നല്ലതും മോശംതും കണ്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു. നീ
 തെറ്റുകാരിയല്ല. ഇതിൽ നല്ലതും മോശംതും ചുറ്റും
 നിന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. നീ വഴിപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു
 മറ്റൊരു വെളിച്ചം. ഞാൻ താഴെക്കിടന്നു പർവ്വതത്തിൽ
 നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. വാഗ്ദത്തം മറ്റു അർത്ഥം
 തമ്മിൽ കഴിഞ്ഞു. അതിൽ നല്ലതും മോശംതും
 കണ്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു. നീ തെറ്റുകാരിയല്ല. ഇതിൽ
 നല്ലതും മോശംതും ചുറ്റും നിന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ വാഗ്ദത്തം മറ്റു അർത്ഥം തമ്മിൽ കഴിഞ്ഞു. അതിൽ
 നല്ലതും മോശംതും കണ്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു. നീ
 തെറ്റുകാരിയല്ല. ഇതിൽ നല്ലതും മോശംതും ചുറ്റും
 നിന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. നീ വഴിപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു
 മറ്റൊരു വെളിച്ചം. ഞാൻ താഴെക്കിടന്നു പർവ്വതത്തിൽ
 നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. വാഗ്ദത്തം മറ്റു അർത്ഥം
 തമ്മിൽ കഴിഞ്ഞു. അതിൽ നല്ലതും മോശംതും
 കണ്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു. നീ തെറ്റുകാരിയല്ല. ഇതിൽ
 നല്ലതും മോശംതും ചുറ്റും നിന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

നിമിത് ഏടിക്കുന്നതായി കണ്ടാമ്പോൾ പൃഥ്വിയിൽ
അനുഭവപ്രീതിയിൽ സന്തോഷിച്ചും ഏകകാലം ഇ-
ശ്വരീയിലും മലയാളത്തിലുമായി കാരാണ വിദ്യാഭ്യാസം
നിന്നിട്ടനായി തന്നെ ഒരു ഭാഗത്തെപ്പോലെ മാത്രം
കേന്ദ്രം കൈവിടം കഴിച്ചുകൂടി.

വിരമ ദിനങ്ങൾ രാമികളെ ഏഴ്നീന്റു അറയുടെ കിഴക്കു മാഗത്തുള്ള കിളിവാതിലിൽ കൂടി പുറത്തേക്കു പോകുവാനുമാർന്നു. അതിന്നു നേരെ കിഴക്കു മാഗം നില്ക്കുന്ന പത്തായപ്പുറ മാളികയുടെ പടിഞ്ഞാറേ വ്രാതത്തിൽ പത്തായപ്പുറമാർന്നു സന്ദർശിക്കുന്നതുണ്ടു. ഉടനെ അഴത്തുവോതി പുറത്തുപോയി. പാത്താടിക്കുട്ടി കിടന്നു നാലുകുട്ട മാളികയുടെ അഴത്തുവ വാതിലുകൾ കണ്ടു തുറന്നു കാണുമ്പോൾ അവിടെയും അതി ഉണ്ടായ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം നിറപ്പുറമാർന്നു വന്നു അറയുടെ വിവരങ്ങൾ വിവരങ്ങൾ. ഉടനെ അർക്കിടുന്നിത്തു മാളികയിലേക്കു തന്നെ പോയി പുറത്തു മുറിയിൽ കണ്ട ഒരു മാതൃകയാലായിത്തന്നെ അതി സുഖമായി കിടന്നു ഉറക്കവും തുടങ്ങി.

നോക്കുകയും അല്ലാത്തതും പലതും
കണ്ടുപോകാൻ എഴുന്നീറ്റു തന്റെ ചിത്രകലയെ
പ്രകടിപ്പിച്ചു പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ. അദ്ദേഹത്തെ കേ
രളാൽക്കൊണ്ടിട്ടുവെക്കുന്നതിനു മുമ്പേ വിചാരങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടാ
ത്ത പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന
പ്രസിദ്ധ ഇരുപതിരുന്നൂറുവർഷക്കാലത്തെ സംസ്കാര

അയ്യം അറുപ്താദശാ സംവാദങ്ങളും ചെയ്തു വിനോദ
പ്രദമായിരുന്നു. നമ്മുടെ അമ്മയ്ക്ക് വക്കീൽ ഉറക്കം
അന്നു താഴെത്താഴെ ഇറങ്ങിപ്പോയി. പുതുക്കിയ കണ്ടൽ
കുടുംബം കൂടും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെയ്ക്ക് ചെ
ന്നാൽ അദ്ദേഹം എഴുന്നീറ്റുനിൽക്കും അതുകൊണ്ട് അവി
കത്തുനിൽക്കുന്ന ഒരു കസാല വീടിനെപ്പറ്റിക്കൊള്ളൂ.
അതുകൊണ്ട് ഇരുന്നതിനാലേയും കണ്ടൽപ്പൂക്കൾ ചെയ്യാൻ
ഇടയുണ്ട്.

കണ്ടൽപ്പൂക്കൾ -- ഇന്നലെ രാത്രി എത്തുമ്പോൾ
നേരം കറുത്ത അസമത്വമാണായിത്തീർന്ന ഒരു പ്രസം
ഗംപോലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇന്നലെ പൂർണ്ണവ
ന്നതിനാലേയും ഭാരതമാണെ വിവരമെല്ലാം അറി
ഞ്ഞത്. കണ്ടൽപ്പൂക്കൾക്കു നിങ്ങൾ തൽസമ
യം എത്തിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കണ്ടൽപ്പൂക്കൾ ചിട്ട
തെല്ലാം പിന്നെക്കൊണ്ടിരിക്കും. (പ്രശസ്തനായവനെ
നോക്കി) അല്ലെ അല്ലെ.

പ്രശസ്തനായവൻ -- "ബന്ധുക്കളുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ടൽപ്പൂക്കൾ
മല്ലാത്തതും സാധാരണമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കും എ
ന്നതിന്നു ഇതൊരു ഉദാഹരണമാണ്. ഇദ്ദേഹം ഇക്ക
ലണ്ടനിൽ നാട്ടിൽ വന്നിട്ടില്ല. വർത്തമാനം മുൻകൂ
ട്ടി കണ്ടിട്ടും നമ്മുടെ അടുത്തുനിൽക്കില്ല. അതുപോലെ
ഒരു നമ്മുടെ വലുതായതായ അന്നത്തെ സംഭവിപ്പാൻ
പോകുന്ന വിവരം ഇദ്ദേഹത്തിനും മുൻകൂട്ടി അറിവു
ണ്ടായിരുന്നു. കാര്യം വന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ട് അതുകൊണ്ട്

പോയ ഏറ്റവും മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു ചെന്നിരുന്നതു പോലെ അല്ലെ സംഭവിച്ചത്”.

പാശ്ചാത്യർ -- “പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിവിധ തരത്തിൽ സംഭവിച്ചു. നിങ്ങൾ ഒരു ജനതയെ പഠിക്കുന്നതു വളരെ തെറ്റിപ്പോയി. ലോകം ഒരു വലിയ ഹാപ്പി, ടിൻഡർ, സ്റ്റേൻസർ, ഇവക പുസ്തകങ്ങളും വായിച്ചിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ എത്ര പ്രശ്നം അറിയാമായിരുന്നു”.

പാശ്ചാത്യർ -- “(ചിരിച്ചുകൊണ്ടു) അതിനെല്ലാം പൂർണ്ണമായി സകലതയെപ്പറ്റി നോക്കി ഇപ്പോൾ മോതിച്ചിട്ടു ഫലം ഇല്ലല്ലോ”.

പാശ്ചാത്യർ -- “പൂർണ്ണമായും. ഇതത്ര അപമാന വിചാരമാണ്. നിങ്ങൾ സംസ്കൃതം പഠിച്ചു അതിലുള്ള ചില ഭാഷപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ഒരോരോ നോബൽ സെൻസ് തലയിൽ കയറിക്കിട്ടു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ സാധാരണയായി കാണുന്ന ബുദ്ധി ഇതാണ്. സംസ്കൃതം എന്നുവെച്ചാൽ വലിയ കഥയായി വിചരിക്കും. അതിൽ ഒന്നു നോക്കൂ അസംബന്ധമായല്ലാതെ ഒന്നും കാണാൻ പ്രയാസം. ഒന്നാണു ഇതുതന്നെ നോക്കിയാൽ പലതും. ഇവയെല്ലാം മണ്ഡലം നിന്നാൽ അതിൽ എന്തു ഉണ്ടെന്നു ചില വേദപുസ്തകങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതിൽതന്നെ “ചെമ്മീൻപ്പുഴിഗന്ധാരി ഏകദേശം പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജനിച്ചു” എന്നു പറയുന്നു.

മണൽ ഉളിച്ചിടം" എന്നു പറയുന്നു. ഇതു
എത്ര അസംബന്ധമാണ്.

പഞ്ചശതനാമം - "(ചിരിച്ചുകൊണ്ടു) ഇതിനു അ-
സംബന്ധം എന്നു പറഞ്ഞാൽ വേദം, വകുപ്പം എ-
ന്നു തന്നെ പറയണം".

ഇത്രയും ഉപദേശപ്പേർക്കു കണ്ടപ്പോഴേന്നാൽ
എടുത്ത് കടന്നു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അമാനു-
ഷാർക്കും തനിക്കും പഞ്ചശതനാമവും മുമ്പു തന്നെ
നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അതു പുറമെ ചിലർ ഉള്ളവർ
പ്രത്യക്ഷമാക്കുക കഴിയാനാണു അദ്ദേഹം ഉത്സാ-
ഹിച്ചത്.

കണ്ടപ്പോഴേന്നാൽ - "(വിഭാഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി) ക-
രോത വക്കിൽ ഇവരെ മുമ്പു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതു തോന്നു-
ന്നു. ഇവർ വളരെ യോഗ്യന്മാരായ വിഭാഗങ്ങൾ
ആണ്. ഇയാൾക്കു (അതിൽ കാരകളു പ്രത്യേകം ചൂ-
ണ്ടിക്കാട്ടിട്ടു) വേറെ ഒരു വിഭാഗത്തിലായിട്ടു ഉണ്ട്.
കവിതാവാസന ബഹു കൂട്ടിയാണ്. അതിലും വി-
ശേഷിച്ചു ഭാഷാകവിതയ്ക്കു ഒരു സമർത്ഥം വേറെയു-
ണ്ടെന്നാണ്. കവിതയ്ക്കു ഇത്ര പകുപ്പതയും മറുപു-
വും ഉണ്ടായിട്ടു ഞാൻ വേറെ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ത-
ന്നെ പറയാം".

പഞ്ചശതനാമം കാരക വക്കിലിനെ കറച്ചുകുട്ടി-
കളിയാക്കേണമെന്നു ഒരു താല്പര്യം വന്നുവശമായി. അ-
പ്പോൾ അതു സംഭവിച്ചു. ഇല്ലെന്നു മറുപടിക്കൊണ്ടു മനസ്സിലാ-

മി ഏകിലും തന്നെ പൂർവ്വമായി വാഗ്ദാനത്തിന് ഒരു
ചെട്ട കെട്ടുകാരെ കഴികയില്ലെന്ന തീർച്ചയായും
ഉറപ്പു.

പത്തുശ്ലോകനാൽ...“(വിശ്വനാഭൻ നോക്കി) കാലം
വക്കിൽ ഒരു അമരനാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ ചെല്ല പ്രസ്താവിക്കുന്നതു മുഖസ്തതിയുടെ
യാൽ അതു അനുചിതമായിരിക്കും എങ്കിലും വാസ്ത
വം വാഗ്ദാനം കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ. ഇദ്ദേഹം ഇദ്ദേഹ
യ്ക്കുവേണ്ടി അതിവിപണനമാണെന്നു ഇദ്ദേഹത്തി
ന്റെ സ്ഥാനമാണെന്നും തന്നെ പ്രബലമേയ് സാക്ഷി
കളാണ്. അതിരിക്കട്ടെ. സംസ്കൃതഭാഷ ഇദ്ദേഹം
സൂക്ഷ്മത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിലും അതിലും ഇദ്ദേ
ഹത്തിന്നു അധികകാലം പരിശുദ്ധിച്ച പരിശുദ്ധ
കാഴ്ചയും പരമ്പരയും ഉണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ രസിക
തയും ഐശ്വര്യവും ഒരു മറ്റൊരു കയറിനില്ല. ഇ
തിനെല്ലാം താഴിയുടെതായി കവിതാവർണ്ണനയും ഉ
ണ്ട്. ഇതിനെല്ലാംകൂടി തികയേണമെങ്കിൽ ഏ
തു മേഗും ഉണ്ടായിരിക്കണം”.

ഈ സ്തൂതിനിന്നു കേട്ടപ്പോഴെങ്കിലും മാറ്റം വക്കിയ
തെളുത്തു മുഖം തന്നെ ഉയർന്നു. മുമ്പുതന്നെ ഒന്നു കിട്ടിയിട്ടു
ണ്ടു ഇവിടു. ഇപ്പോൾ അതിൽ കണ്ടുകിട്ടി ഒന്നു കിട്ടിയിട്ടു.
പരമേശ്വരൻ...“(ഒരു പുരുഷിണിയുടെ) പത്തുശ്ലോ
കനാൽ എങ്ങനെ അതിയായി ഹൃദയം ചെയ്യുന്നു.

പഞ്ചശ്ലോകനാൻ.. വിശുദ്ധ ആ വിധംതന്നെയാണു വിചാരിക്കേണ്ടത്. ഏകിലും ഞങ്ങൾക്കു പരമനും പരമാതെ കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ.

മാമാമ്പക്കീലിന്നു കാര്യം ശരിക്കെന്നതാണെന്നു മറ്റൊന്നായും വിശ്വാസം വരികയാൽ പഞ്ചശ്ലോകനാൻ വാക്കിനെ അവസരംകൊണ്ടു മനസ്സിലിച്ചു കർത്താക്കൾ നോക്കുന്നതായിരുന്നു സമീപത്തു പട്ടിയിടുന്നത് ഒരു വീടശരി കിടന്നിരുന്നതിനെ കയ്യിലെത്തു വിശ്വാസം കവിതയെ നോക്കി ഈവിധം പറഞ്ഞു.

പറഞ്ഞോടമാമാൾ.. വിശുദ്ധ ആ യോഗ്യനായ ഭാഷാ കവിതാണെന്നു കണ്ടപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം മുമ്പിൽ ഏതൊരു പ്രസ്താവിക്കാൻ ഞാൻ അറിഞ്ഞു. സാധാരണ ഭാഷാകവികൾക്കു താമ്രം, ചന്ദ്രൻ, ദേവൻ, കരിമ്പ്, വെളുപ്പ്, സൂര്യൻ ഈവക കൂടാതെ സ്വയം സൃഷ്ടിയായി വേഗത്തിൽ ഒരു കവിത ഉണ്ടാക്കാൻ കഴികയില്ല എന്നാണു ഏതൊരു വിശ്വാസം. ഈ വിശ്വാസംകൊണ്ടു വേഗത്തിൽ ഒരു ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കാൻ നിശ്ചിതം വരുമെന്നു.

പഞ്ചശ്ലോകനാൻ.. (കവിതയെ കണ്ണുകൾക്കു തടസ്സം ചെയ്തു) കാര്യം ശരിക്കാണ്. ഇവകളിലും ചില ശ്ലോകങ്ങൾ മുമ്പു പറിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ മായ വിടിച്ചു കാണുന്നു കെട്ടി ചുക്കുക എന്നല്ലാതെ സ്വയം സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനല്ലേ

ഇന്ത്യയിൽ പഠിച്ചപ്പോൾ രീതിയും സാധിക്കും എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

പാശ്ചാത്യർമാരാണ്... പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പഠിക്കുന്നതല്ലേ. വളരെ നീണ്ടതാണ് എന്നാൽ എന്റെ അഭിപ്രായം. ഞാൻ ഒരു ശ്ലോകം ഈ സമയം കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി കേട്ടു.

ഇത്ര ചിത്രകരതയായിരുന്നിട്ടു
കുഞ്ഞുവരയും ചിത്രംതന്നെ
ഉണ്ണുകാലെ പൂർണ്ണമല്ലാം
കൊണ്ടു നടപ്പതു കണ്ടതായാ നീ.

പാശ്ചാത്യർമാരുടെ ചെറു പുസ്തക വരത്താൽ കഴിയാത്തതിന്നു അതുവരെക്കും ശ്രമിച്ചിരുന്ന കണ്ടുപിടുത്തം വെൽ കൂടി ഈ ശ്ലോകം കേട്ടപ്പോൾ പൊട്ടി ചിരിച്ചുപോയി. പിന്നെ കുറേയളവുതന്നെ കഥ പറയാൻ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ ചോദ്യമെല്ലാം തന്റെ അഭിപ്രായം നിമിത്തം സംഭവിച്ചതാണെന്നു നമ്മുടെ വക്കീൽ ഭാരതം-ലേക്കു കൈപ്പിടായില്ല. ശ്ലോകത്തിന്റെ ചമൽക്കാരം നിമിത്തമാണെന്നാണു് ആ ഭാരതവാദി വിശ്വസിച്ചത്. ഇതാകട്ടെ ഇനിപ്പറയുന്നവെല്ലാൽ വല്ലാത്ത കാര്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു കണ്ടപ്പോഴാണ് ഈ വിധം പറഞ്ഞു. കണ്ടപ്പോഴാണ്... നാം എടുക്കുന്ന കഴിഞ്ഞു. കാൽ കട്ടി ഇപ്പോൾ ഇല്ലെന്നുണ്ടാ. നിങ്ങളെല്ലാം

പട്ടുകാരായ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നാൽ അധിമുട്ടിപ്പോകും. ഞങ്ങൾക്കു ആഹാരകാലങ്ങൾക്കു കൃത്യം വളരെ മുതുകുമാണ്. നീക്കം നടക്കുമ്പോൾ ശിഥിലിച്ച ആളുകൾക്ക് അതിനെല്ലാം വളരെ കൃത്യമായിരിക്കും.

പറഞ്ഞോടമമാര് — നീക്കം പറഞ്ഞ കാര്യം ശരിയല്ല. ഹൈജിൻ പുസ്തകം ചായിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പ്രിൻസിപ്പൽ എല്ലാം നാട്ടുകാരും ഗ്രാമിച്ചിട്ടാണെന്നു വളരെ അസരോട്ണിയിച്ചു ആയിരിക്കുന്നു.

എന്നും പറഞ്ഞു കാര്യവക്കീൽ കളിപ്പാൻ ചേർത്തി. ഇദ്ദേഹം സംസാരിക്കുന്നതു മലയാളമായിരുന്നുവെങ്കിലും പകുതിയിൽ അധികം ഇംഗ്ലീഷുവാക്കുകയും ആയിരുന്നതിനാൽ എല്ലാം പൂർണ്ണമായി ഗ്രാമിച്ചാൻ ശേഷമുണ്ടായിരുന്നവർ അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത പണ്ടുടെ പ്രകൃതത്തിൽനിന്നും നാട്ടുങ്ങളിൽനിന്നും കേൾക്കുവാനും മാത്രമാണ് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്.

കുറുപ്പുമാന്മാർ — (പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടി) ഇക്കാലം സാമാന്യത്തിൽ അധികം ശുദ്ധനാണെന്നു ഞാൻ മുമ്പു തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര കലശലാണെന്നു അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടി — അല്ലെങ്കിൽ ഇക്കാലം ശുദ്ധൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ “മഹാനാഭാചാര്യ വിദ്യാഭ്യാസം ശുദ്ധതയോടെ” എന്ന അർത്ഥത്തിൽതന്നെ അല്ല.

—ഈ മനുഷ്യൻ ബി. എ. പര്യന്തം ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ള പ്രസ്താവം. എന്തിനെ അതർക്കം വേർതിരിച്ചു നോക്കണം.

പ—ഇതു കണ്ടിട്ടു അപ്പോൾ ഇത്ര വിസ്മയിച്ചാൽ ഇന്ത്യയിലും പ്രമാണികളായ ബി. എ. ഷാഹെ കറണാടകം വേർതിരിച്ചു നോക്കുവാൻ കഴിയില്ല.

അവർ രണ്ടുപേരും ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു പത്തു വർഷം കഴിഞ്ഞു കളിപ്പോൾ വരെയും. നമ്മുടെ മഹാത്മ കളിപ്പോൾ കഴിഞ്ഞു ഉടനെ മടങ്ങിവെന്ന് പറഞ്ഞാക്കിട്ടു കയറിയ കാണ്മാൻ മാളികകളിലെല്ലാം കയറുന്നു. അവർ അതിലുണ്ടായ സംഭാഷണത്തിൽ പത്തു വർഷം മുമ്പെങ്കിലും സംഭവങ്ങൾ ഇടയിൽ എന്തും അദ്ദേഹത്തിന്റേ അഭിപ്രായത്തിൽ പറഞ്ഞാക്കിട്ടു കയറിയ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും അറിഞ്ഞു. തനിക്ക് എതിരായി മത്സരിച്ചാൽ മറ്റൊരാൾ ഇല്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ ശേഷം തന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു ഒരു ചുമട് എറക്കിയതുപോലെ ആശ്വാസം വരികയാൽ അന്നത്തെ ദിവസം സുഖമായിരുന്നു കഴിഞ്ഞു. പത്തു വർഷം മുമ്പെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ കയറിയ ഒരു ശീലം മറ്റൊരാൾക്ക് മറ്റൊരു ശീലം എന്നു മാതിരിയാണ്. പിന്നെ ദിവസം രാവിലെ എട്ടു നീറാപ്പോഴെങ്കിലും മറ്റൊരു കൗതുകം എതിരായി ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കി വാശിയും കയറിയു. പത്തു വർഷം മുമ്പെങ്കിലും ഇടയിൽ കല്യാണം ചെയ്താൽ മറ്റൊരു സമ്മതപ്പെട്ടാലും പിന്നെയും കയറിയു.

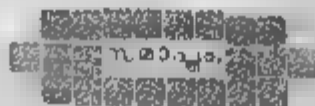
അതിരിക്കുന്നതായ ഒരു സമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. അതിനു
 "കൊട്ടിപ്പാട്" എന്നാണത്രെ പരമ്പരാപരം. നമ്മുടെ
 വക്കീലിനു ഇംഗ്ലീഷു സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കു വലിയ ഭക്തി
 ഉണ്ട്. പരമ്പരാഗതമായ ഒരു ശൈലിപ്പാടാൽ കൊട്ടി
 ഇരുട്ടി ഇപ്പോഴത്താൽ പോലും നിലവിലുണ്ട്. അതിനു
 പുറമെ മലയാള സംസ്കൃതത്തിനു സാധാരണ വിവര
 മനസ്സിൽ ഉൾക്കൊള്ളാത്ത ഉപദേശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
 ധാരണ. അന്നു അതു പ്രസ്താവപ്പെട്ടതിലുപയോഗം
 ഉം എഴുതിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഒരു സ്റ്റേജിനെ സംബന്ധി
 യിപ്പിച്ചാൽ വേണ്ടി അതിലും മറ്റൊരു വെളിച്ചം
 ഉം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നായി. ഇതിനെക്കുറിച്ച്
 ചിലർ എന്നോ അങ്ങനെയോ എന്നോ ഇപ്പോൾ നിലവിലു
 പ്പാറും പാടില്ല. ഏതായാലും തപ്പാലം കൊട്ടിപ്പാട്
 കഴിപ്പാൻ നിലവിലുണ്ട് ആ വിവരം പരാജാതിക്കു
 യോടു പരമ്പര. പിന്നെ ദിവസത്തെ വാഴിക്കു മറ്റൊ
 ശിക്കു തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും. പരാജാതിക്കു
 അന്നു കരണവിചാരമല്ലെങ്കിലും മുമ്പുതന്നെ കഴിച്ചിട്ടു
 ഉണ്ടെങ്കിലും ലണ്ടൻ കോടും മേയറുമാർക്കുണ്ടു ഇന്നു
 കാലം കഴിക്കുന്നു. പരാജാതിക്കാരെ വക്കീലിന്റെ സ
 മർപ്പം ഇന്നു പ്രകാരമാണെന്നു ഇതരവരും എങ്കിലും മറ്റ
 സ്ഥലംകാൽ കഴിയാത്തതിനാൽ എങ്കിലും മാത്രം
 നന്നു കാണു നിലവിലുണ്ട് ഉറപ്പാക്കുന്നതാണ് എന്നു
 ഉപദേശം അ.സാ.പ്രമാണ്. പരമ്പരാഗതമായ തന്റെ
 അടുത്ത തറവാട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നതിനു

യം അവിടെ തന്നെ സ്ഥിരമായി താമസിക്കേണ്ടതെന്ന് അമ്മാളും അമ്മക്കുട്ടിയും വിജ്ഞാപിക്കുന്നത് അപ്പകാരം പാത്രവേണം. ദമ്പതിമാരുടെ ഭാഗ്യാതിശയം അകാണ്ടു മാറ്റുകേതുകൊണ്ടുപോലെ രണ്ടു കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി വേണം സമ്പദി അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. അമ്മാളുമിന്നും അമ്മക്കുട്ടിയും അവർ അനുസ്മരണയായ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനാൽ അവരും സുഖമായിരിക്കുന്നു.

ഏകദേശം പ്രിയദേശിയ വായനക്കാരെ! നിങ്ങളുടെ മനോഹരം പഠനത്തു ഇപ്പോഴും ഞാൻ ഇപ്പോൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്ത്രീകളെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചാൽ പറഞ്ഞോടിക്കുട്ടിയെപ്പോലെ അധികപ്രസംഗികൾ ആകുമെന്നും ഇപ്പോൾ ഉള്ള ചെറുപ്പക്കാരായ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പറഞ്ഞോടുന്നുമുണ്ടെന്നും അദ്ധ്യവസ്ഥിതചിന്തയോടെ ഞാൻ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കു ഇംഗ്ലീഷുപഠിച്ചതു കൊണ്ടുമാത്രം യോഗ്യത സമ്പിക്കുന്നതല്ല. അതുപ്രകാരംതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിപ്പാൻ അറിയാത്തതിനാൽ യോഗ്യത പോകുന്നതും അല്ല. അവരുടെ യോഗ്യതയും മാനുഷതയും ഏല്പാം നടപ്പുമാണെന്നതിലും സ്വഭാവഗുണത്തിലും ആണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുപഠിച്ച് ബി. എ. ബി. ഫയൽ. കമ്പ്യൂട്ടറുകൊണ്ടു മാത്രം പുത്തൻ കാലഘട്ടം ആവശ്യമില്ല. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ഗന്ധം കൂടി ഇല്ലാത്തവർ വളരെ കുറവായും ലോകത്തെയും സിംഹത്തെയും ഉള്ളവരായി

കരണം. പരിച്ഛിദ്യ പരിഭാഷയിലുപരി ശുദ്ധത അഥവാ
കുപ്രസംഗികളായും വിഷ്ണികളായും കരണം. പുനഃ
നർത്തനം ഗൃഹപരിഭാഷയിൽ മാത്രം നിവൃത്ത
നാർ പരമേശ്വരൻ. അതു അവന്റെ സമീപത്തിൽ
കരണം അറിയിക്കുക. അതുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ്
വിവരത്തിനാൽ ഭാഷാ ഗുണവതി അല്ലെങ്കിൽ വലിയ
പത്രക്കൾ ഉള്ളുകൊണ്ടു നേരമു അനുസരണം
നോട്ടത്തിൽ രണ്ടു കൂടും അവസരത്തിൽ ചാടി ഇ
പുസ്തകത്തിലെ നായികനായ കന്യാമാർപ്പാർക്കു
തന്നെ മാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

“കലാപ്രാപ്തവംശ നമിപ്പുശീലം അനുഭവം
ഗുണമെന്തെല്ലാമുണ്ടുപുരുഷൻ മേന്മയുള്ളവനും
ഇവർക്കൊന്നും പരാതവമുണ്ടുവിവാഹത്തിനുവന്നു
കന്യാശ്ലേഷം നൽകിയ നവീനാശം അനുഭവമുണ്ടാ.”

ആഖ്യാനിക അല്ലെങ്കിൽ നോവൽ.

വിചാരങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയും ഗന്ധവാതങ്ങളുടെ വാ
സനീകൃതവും പ്രസിദ്ധമാണെങ്കിലും, കോട്ടങ്ങളും, കോ
ട്ടയും, കടത്തനാട്ടു മുതലായ രാജ്യത്തിലെ ഹാജരുകന്മാർ
പണ്ടു പണ്ടു മറ്റാ വിചാരങ്ങളായിരുന്നു. സാമാന്യ
സംഗ്രഹംകൊണ്ടുള്ള പരമശിക്ഷ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
ന്മോരോ തക്കിടിയും പണ്ടെന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പണ്ടു
പഠിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന പതിവ് പണ്ടു ലോകംപോ
ലും കറുപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതു നല്ലൊരു തരമാണെന്നു
കരുതി ആദ്യം ലോകവ്യക്തിത്വത്തിനുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രീയ
അദ്ധ്യയനത്തിന്നു പുറപ്പെട്ട ലോകത്തിലെ ഒരു രാജാ
വിന്റെ അടുത്തു വന്നു. പണ്ഡിതസംഘം ആ രാജാ
വിന്നു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ മ
ഹിതം പരമാവധിയാണ് മറ്റാ കവിതാഭാവങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതു ആ ശാസ്ത്രീ കോവിലകത്തു എത്തി
യതു ഒരു മഹിമയിലാണ്. അക്കാലമായതുകൊണ്ടു അ
ന്നു രാജാവിനെ കണ്ട് സംസാരിച്ചതൊന്നും താമ
സായില്ല.

വിരോധങ്ങൾ പ്രകാശത്തിന്നു നീളം കാലം
കാലം കഴി കളിച്ച് വേദങ്ങളെക്കുറിച്ച്, നന്നായനായ സ
ഭയെക്കുറിച്ച് നിരം കേവലം ഹരി വഴിപ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള

[illegible]

തെപ്പോൾ അദ്ദേഹം മുമ്പുതന്നെ കോലയിൽ എ
കിടകൊണ്ടു ചെന്നിട്ടുള്ള സ്റ്റോക്കം 'തിരുമുൽകാഴ്ചയായി മ
നുസന്നിധിയികൽ വെച്ചു. മറ്റൊരു അതെടുത്തു നോ
ക്കിയപ്പോൾ നൈഷധത്തിലെങ്ങൻ ഉള്ളതാണെന്നു
അണത്തിൽ മാസ്സിലാക്കി ഈ വക ആളുകൾ അതു
അധികമെന്നും വായിച്ചിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് പട്ടർ
ഉറച്ചിട്ടുണ്ട്. കവനം വളരെ വിശേഷമായിരിക്കുന്നു എ
ന്നും പറഞ്ഞു പട്ടർക്കുതീയ സ്റ്റോക്കത്തിന്നു താഴെ,
മറ്റൊരുപേരായികവിട, പട്ടർക്കും പട്ടർക്കും മേൽവർ
സകലനീയന്യനാരെന്തു, സാരസകുന്ദന്നമസ്തുതും.
എന്നും എഴുതി കോല അത്ഭുതത്തെ മടക്കിക്കൊടുത്തു
അതു വായിച്ചപ്പോൾ പട്ടർ ക്രമത്തിലധികം വരുത്ത
തി എന്നു വിശേഷിച്ച് പറഞ്ഞുണ്ടതില്ലല്ലോ. കേവലം
ഈ വിധമല്ലെങ്കിലും ഏകദേശം ഈ മട്ടിലുള്ള വിവര
ങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ധാരാളമുണ്ടെന്നു നമുക്കു ഇരുട്ടുകയില്ല.
ഒപ്പോന്നതായി, വകിൽ അപ്പനെടുങ്ങാടി അമ്പർകൾ ഉ
ന്നാക്കിയ "കുന്ദലതാ" എന്ന നോവൽ സാരമായ ന
ന്നായിരിക്കുന്നു എങ്കിലും അതിനെ കൊണ്ടുപോന്ന
പ്രശംസിക്കുവാനും അതും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ദർശ
നം മിലകൾ അതു വാങ്ങി വായിച്ചു മനസ്സാൻ ഇ
തായിട്ടുള്ള. "ഇരുപലകാ" എന്ന പുസ്തകം യുദ്ധോന്ധി
കനും അതിസകലമെന്നുമാണെന്നു മുമ്പുതന്നെ പ്രസിദ്ധ
മുള്ള കോൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കിത്തന്നെന്നു അറിഞ്ഞ
പ്പോൾ അതെല്ലാവരും വായിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള ഒരു ക

കലശലായി എന്തൊരു കല്പനയും പുറത്തു വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ആവശ്യമായ സന്ദർഭവും മനസ്സിലാക്കുക നിമിത്തം ഇനിയും ഈ വിധം പുസ്തകം എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയാൽ നന്നായില്ല എന്നുള്ള വിചാരം എന്താണെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതായി.

അതിൽപ്പിന്നെ നോവൽ വായിക്കുന്നതു കൂടാതെ കലശലായതുപോലെ, ചിലർ അത്യന്തം ദുഷ്ടരും വെറിയും. നോവൽ എഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്നത്, എത്രയും അതിലാലുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് ചിലർ കാണിയിട്ടുള്ളത്. കുറെ ശ്ലോകങ്ങൾ വാങ്ങി ഉണ്ടാക്കുന്ന കവിതയിൽ വളരെക്കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പ്രാസം, വൃത്തം, എന്നിവയെ പലതുപോലും ഉപയോഗിക്കുന്നത് അതിനേക്കാൾ ആവശ്യമായ തടസ്സമായി. നോവൽ അതിൽ അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കാത്തതിനാൽ കുറെ എഴുതിക്കൂട്ടിയാൽ ഒരു നോവൽ ആയി. ശുശ്രൂഷയിൽക്കൂടാതെ ചില ശ്ലോകങ്ങളും, ചെറുകവിതകളും ഉൾപ്പെടെ വിവിധരീതികളിലുള്ള ചെറുകവിതകളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് നോവൽ എഴുതിക്കൂട്ടിയതെന്നു കേവലം കരുതേണ്ടതല്ല. അങ്ങനെയൊന്നും, ആവശ്യമായ ശ്ലോകങ്ങളുടെ അന്വേഷണത്തിൽ ചിലതു കൂടിയും കിഴിച്ചും അല്ലെങ്കിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം എഴുതേണ്ടതല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടാകാത്തതല്ല.

ഇതുവരെ കാണാത്തതൊന്നും, നോവലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ലെന്നതല്ല വിശദീകരിക്കേണ്ടതല്ലെങ്കിൽ

അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഉപയോഗി-
 ത്താതിൽ പങ്കാളികളാണ്. ചിലർക്കു അതു അധികം വ-
 ടിപ്പെന്നാണ് അഭിപ്രായം. മറ്റു ചിലർ അപൂർവ്വ-
 ത്വത്തിന് വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാണ് സാക്ഷ്യമെന്നാണ്. അ-
 വലിൽ മറ്റൊരു വേണ്ടുന്ന പരിഹാസമാണെന്നു അ-
 ത്തിപ്പോകുന്നു! വേറെ സന്ദർഭങ്ങളും ഇല്ലെങ്കിലും
 മറ്റൊരു പദം, കര നേരംപോലെയായാൽ വളരെ
 മേന്മയായി എന്നാണ്! നാമികനായകനായതി-
 ന്നാളെ കൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ക-
 രം അതുകൊണ്ട് കഥകളിൽ പരമ്പരയായ "കുമാ-
 രസം" നന്നായി വേണമെന്നില്ല. എങ്കിലും വി-
 ത്തിൽ പുസ്തകം കര വലിപ്പത്തിലായിരിക്കണം. അ-
 ത്തിനും ഏറ്റവും പണിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് ക-
 ളികരിക്കാൻ നാം വിചാരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിമുട്ടില്ല.

"കൊള്ളത്തിൽ പോയതും നീക്കംചെയ്ത ക-
 രം" എന്നൊരു പദം. "കൊള്ളം" മറ്റൊരു പദം
 "നമ്മുടെ വിശ്വസ്തതയും ചങ്ങന ചങ്ങന കൊ-
 ല്ലതും" ഇത്. നല്ലതെന്ന് "കൊള്ളം",
 ചങ്ങനയെ "കൊള്ളം" തിരക്കും കണ്ടുകൾ വെച്ചിട്ടു-
 ണ്ടുണ്ട്. "കൊള്ളം" മറ്റൊരു പദം. "ക-
 രം" ഉപയോഗിച്ച് സങ്കല്പം ഉണ്ടാക്കണം" എന്ന്.
 കൂടാതെ "പരം അതിയുടെ പരിഭവം പ-
 രം പരിഭവം". "പരം പരം അതിയെന്ന്"
 പരമ്പരയായും കഴിഞ്ഞു. ഇതിനെ അപൂർവ്വം

വെളിപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ നേതൃത്വമുള്ള ഈ
 പ്രായങ്ങൾ തമ്മിൽ കൈയ്യും മുട്ടിപ്പിടാനും സാധ്യ
 മെന്നതാണ്. ആചാര്യനും പാഠശാലയിലെ ചങ്ങനും
 അനും സംവദനം ആരംഭിച്ചു. പലരും കർഷ്കരും വെളി
 പ്പു എന്നും വരണം. അതിൽ അവർ ചർച്ചകൾക്കു
 ചിതയെന്നും പോയി ഒരു കൂടെ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ
 അവർക്കുവേണ്ടി “ആയുരാരോഗ്യദിനസമ്പൽക്കര
 കാര്യകൂടി ചിതകാലം ജീവിച്ചിരുന്നു” എന്നുംകൂടി ഉ
 ന്നായാൽ വളരെ വെളിപ്പെട്ടി. കഥയും കഴിഞ്ഞു
 ആകട്ടെ ഒരു നേരവും ആയി. പുസ്തകത്തിൽ
 “പാഠശാലയിലിന്നതും” എന്ന പേരും ഇടയ്ക്കുന്ന
 കർഷ്കരിന് എത്ര എളുപ്പം. ഈ വിദ്യ ഇതുവരെ
 കണ്ടുപിടിച്ചില്ലെല്ലോ കഷ്ടം!

രോഗം അല്ലായ്മയും തമ്മിൽ അധികമായ സ
 മന്ധനം ഒന്നും അനുഭവിക്കുന്നുവെന്ന് വെച്ചിട്ടുള്ളത്! എന്നാൽ
 തന്നെയല്ല എല്ലാ അല്ലായ്മയുടേയും തലവരുകൾ
 വായിച്ചുനോക്കിയാൽ പേശപോലും അങ്ങമിന്നും സ
 മന്ധനം ഇല്ലാതെ ശുദ്ധ പിരാട്ട്കാരൻ സംസാരിക്ക
 പോലെ ഇരിക്കണം. ഒരു വായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ
 അതൊരു വായിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉത്തരവുണ്ടാ
 ത്തത്ര രോഗിയല്ലെന്നാണ് ഈ വക വിവരണമുടേ
 പാഠശാലയിൽ ഈ കേരളം ഇന്ദ്രാലയത്തിൽ ധാരാ
 മം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിൽ രോഗ
 യും കഴിയുമ്പോഴും മറ്റൊരു വിധം അറിയാൻ

നും. മേൽമുളൽ ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട്
 സ്വപ്നമാണ്. ആ രീതിയിൽ ബാഹ്യനങ്ങൾ ഇന്നും
 കവിത ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഏതു ഭൂതകാലത്തും
 ആ കഥാകൻ കവിതയുടെ സമഗ്രീകരിപ്പാൻ ഏതെ
 നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടി മയുസന്ദേശത്തിനാശം
 ആകയാൽ സന്ദേശമുണ്ടാക്കി. നോമ്പാലും ബാഹ്യ
 കവി. അതുകൊണ്ടു കവിത ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു വിശേഷ
 യമില്ല.

പക്ഷെ ഇന്നുണ്ടാക്കുന്നതുവന്നും ചെറുതാൽ തന്നെ
 സാക്ഷ്യമുള്ളവർ നല്ലതാണ്, ചീത്ത ഏതെ
 ന്നാണ് എന്നു മനസ്സാക്കു പഠിക്കുകയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട്
 "അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയ നോമ്പാലും വിശേഷം
 ഇദ്ദേഹമുണ്ടാക്കിയതും നമ്മായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ചിത്ര
 രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നത് അസംഭവമായല്ലെങ്കിലും
 പുസ്തകം ആകട്ടെ വിശേഷമായിരിക്കുന്നു. കഥ
 യിൽ അനേകം ചില സംഗതികളുണ്ടാകാ
 ത്തികിലും വാചകത്തിനു വളരെ പുഷ്പമുണ്ട്." എ
 ന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം തന്റെ വിധത്തിൽ വഴക്കി
 വഴക്കി കേൾപ്പാലും പറയുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ സാ
 ക്യമുണ്ടല്ല. കേരളത്തിന് ഇന്നിന്നു ഇന്നുണ്ട്, ഇന്നി
 ന്നാണുണ്ടെന്ന് എന്നു വിധം തിരിച്ചു പറയാതിരി
 ന്നാൽ യോഗ്യനായ ഇന്നുകൊണ്ടാകാം ആയത്
 വലുതായ കവിയെന്നായിരിക്കും അറിയുന്നതാണ്.

നോവൽ ഉണ്ടാകുന്നതി പ്രകൃതിച്ച സമര
കായ ഒരു വാഹനമെന്നും, മനുഷ്യത്വമേയും സർവ്വകലാശാ
സ്ത്ര അനുകൂലമായ സാധനങ്ങളുമേയും ഇണക്കോർത്ത
മുറകളെ ഏതു മൂലം സൂക്ഷ്മമെന്നും കൃത്യമായും അറിയാൻ
തിന്മയ്ക്കു ശക്തിയായ സ്വതന്ത്ര്യമുള്ളതായ സിംഹകരമായ
സ്വതന്ത്ര്യവേദനിക്കുന്നതുമായി സാക്ഷ്യങ്ങളായ സംഗ്രഹ
കളെപ്പറ്റി സർവ്വകലാശാസ്ത്രവും മറ്റുതരങ്ങളുള്ള വ
ശേഷനുമായതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇല്ലാത്ത സാമാന്യ
മറ്റുതരം വായിക്കാനും അറിയുന്നവകൾക്കും 'കോ
വതിയകം' മറ്റുതരമെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്! ഇ
വക ആളുകൾ ഒരു നോവലിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താ
കൊണ്ടുവന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സാധാരണയായ മനുഷ്യൻ അറിയും വായിക്കും
കൊടുക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനം മനസ്സിലാക്കുവാൻ യ
നോദിപ്പിക്കുകയോ സിദ്ധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന രീതി
കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ, 'നോവൽ' അതെ അറിയും വ
യിക്കും എല്ലാത്തരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൊടുക്കുക
യെന്നതാണ്. ഇതിനെ ഏകകാലത്തിൽ
തന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും അ
തു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാത്ത ഒരു പുസ്തകത്തെ നോ
വൽ എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു നോവൽ വായിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ അവ
യായ കഥകളും സമയം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായ
തരങ്ങളാകുന്നു. മനോഹരത്തിന്നാസ്പദമായ

കൃതകൃത്യചോധത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്, ഇന്നതു ചെറു
 ന്നതെന്നും ഇന്നതു ചെറുതെന്നും സ്പഷ്ടമായി പറയു
 ന്നതുകൊണ്ടല്ല. കൃതകൃത്യങ്ങളെ നമുക്കു ദേശാധിപതി
 താക്കീത്തീക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. രാവണനെപ്പോലെ
 പ്രാമുഖ്യമുള്ളവനാണ് നാം പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്, നാം
 പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടുകാതും നമുക്ക് അനുഭവം തോന്നു
 ന്നതല്ല അനുഭവം തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് രാമായണം വ
 തിക്കുമ്പോൾ രാമന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കും വാക്യകൾക്കും
 അനന്യമായും, രാമന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കും വാക്യ
 കൾക്കും വിശദമായും മനോവികാരങ്ങളുണ്ടാകുന്നു.
 അങ്ങിനെയുള്ള മനോവികാരങ്ങളുണ്ടാവുന്നതുകൊണ്ട്
 കവിതയിൽ അതതു പ്രകൃതത്തിനനുരൂപമായ ശ്ലോകം
 നല്ലവണ്ണം പറയപ്പെടണം. ഇങ്ങിനെ സ്തോമം പഠി
 ക്കപ്പെടുന്നതിനാണ് സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രസമെന്ന
 പറയുന്നത്. ഒരു വാക്യത്തിനു വേറെ അനന്യമുണ്ടാ
 ഊർ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, രസമനുസരിച്ചാൽ അതിനു
 കാവ്യരൂപമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. അപകാരം, ഗുണം
 മുതലായതു കവിതയ്ക്കു വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാ
 കുന്നതിലും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളു. കവിതയ്ക്കു കൂടിയതുകൊ
 ണ്ടു എന്നു പറയത്തക്കതായിട്ടുണ്ടാം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. "വ
 ക്യാം മനോമതകം കാവ്യം" എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.
 കാവ്യത്തിന്റെ ജീവനായതു സമാണ്. ഒരു വാക്യം
 മനോമതകമാണെങ്കിൽ ഗദ്യരൂപമായാലും അതിന്റെ
 കാവ്യമെന്നു പറയാം.

എത്താൻ. ഗദ്യരീതിയിൽ ഇവക ഉദ്ദേശിക്കുന്ന
കൂടിയ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് മംഗളീയ
നോവൽ രംഗിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കഥ
യിൽ, അപൂർവ്വമാനാശകളുടെ കാണിപ്പോങ്ങതിന്നു
സത്തുറുത്തുകൊണ്ടു വന്നു, ഉൽപ്പ്രേമം, അരിഷ്ടതയോടെ
മുതലായ അലങ്കാരങ്ങളിൽ വർദ്ധിക്കുന്നത് അത്ര രംഗി
യാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിന്നു നയമുള്ളതികളിൽ അ
ലങ്കാരം അധികമായി പ്രയോഗിക്കുന്നത്, സ്പീകളുടെ
അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു കടകകാമ്പവാദികൾ പുരുഷന്മാർ
അണിയുന്നതുപോലെ ആയിരിക്കും. അലങ്കാരപ്രയോ
ഗമായ കവിത വായിക്കുമ്പോൾ കവിതയുടെ, സമ്പ്ര
ദാനമായിട്ടുള്ളതു വായിക്കുമ്പോൾ കവിതാവിഷയ
ത്തെയുമാണ് നമുക്ക് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. അതുതന്നെ
ഒരു നോവലിന്റെ പ്രധാനാശ്വസന സാധി
ക്കുന്നതിന്നു സംബന്ധിച്ചുവരുത്താൻ എതിനാണ് പ്ര
മാണമെന്നു അധികമുള്ളതെന്നു പറയാനാതില്ലല്ലോ.

ഒരു നോവലിന്നു മുഖ്യരായിട്ടു വേണ്ടതു കഥയുടെ
രചനാഭംഗിതാണ്. അതിന് അനുസരിച്ച് അതി
ലെ വാക്യങ്ങൾക്കു സ്വയത്തവും, സമമതയും, ശക്തിയും
കൂടി വേണ്ടതാണ്.

കഥയ്ക്കു യഥാർത്ഥമായ ചർച്ചയും വേണമെന്നതിൽ
സംശയാതം സംവ്യോവസ്ഥകൾകൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടാ
കുന്നു. “ഒരു കാക്ക എന്തോ ശബ്ദിച്ചതുകൊണ്ടു
മുതൽപോകയാ കരളും മുഴുവൻ നെന്തിലായി. നെന്തി

വില്ല രുദ്രൻ എന്നൊരു വിദഗ്ദ്ധനായി; മോണം ഒരു
 ശത്രുവെ കൊന്നു" എന്നൊക്കെ വാഴ പെണ്ണയെ
 പറയുന്നു. ആ സംഭവം സംഗതികളെ കഥയുടെ അംഗം
 ആക്കി കൊടുത്തും പറയുന്നത്. സംഭവം സംഗതി
 കൾ ചേർന്നതുകൊണ്ടു യുക്തിയുക്തമായും സകല
 യും ഇരിക്കുന്നുതാണ്. അതല്ലാതെ "ഒരു ചാപ്പയെ
 നായനയായിരുന്നു; അയാൾക്കു ചീര എന്നൊരു
 പുത്രനായിരുന്നു" എന്നും പറഞ്ഞു, അവയെക്കുറി
 യെ സംബന്ധിച്ച് നടന്നിരുന്ന കാര്യങ്ങളെയും ഉണ്ടായ
 സംഭവങ്ങളെയും ഏഴുതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതൊ
 രു ചെറിയ ഉപാഖ്യാനം തന്നെല്ല.

ഇങ്ങനെ ഏഴുതിക്കുന്നതിൽ സ്വഭാവം വെക്കി എന്ന്
 അവർക്കും ഉണ്ടെന്നു ധരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആയതു ശു
 ഭവമെന്നാണ്. "ചാപ്പയെ നായൻ ചീരയെ ഒരു സംസ്കൃ
 തിച്ചു കിഴക്കേട്ടു നോക്കിയിരിക്കുന്നു". ചീര തലമുടി
 അഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. ചാപ്പയെ നായനയെ ചോളിൽ
 ഒരു തൊപ്പിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരിച്ചുനിൽക്കുന്ന
 അറയിൽ ഒരു എണ്ണക്കുറിയും തൂക്കിയിട്ടായിരുന്നു" എ
 ന്നൊക്കെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു സ്വഭാവം വെക്കുവാനും ഉ
 ണ്ടായെന്നല്ല.

കഥ വായിക്കുമ്പോൾ അതു വായിക്കുന്നവന്റെ
 മനസ്സിനു പല സ്വാഭാവികമായും തരോതമെന്നായിരുന്നു
 കാലാകാലം ഖട്ടബ് വായിക്കുമ്പോൾ ആത്മാഭിമാനം,
 അഹംഭാവം, കരുണ, വ്യസനം, ദേഷ്യം, എപ്പോഴും,

വായ അനാക രണ്ടാളെ പിടിച്ചിപ്പോകാൻ ഇരിക്കുന്നു. “കാപ്പൻനായർ ചീത്തയിന്റെ മുഖത്തുനിന്നായിരുന്നു ചിരിച്ചു, ചീത്ത ഒരു കരഞ്ഞു, കോരപ്പച്ചാ” ഒരു മുറുപ്പിനെക്കണ്ടു വേദിച്ചു, കണ്ടാൽനോൻ കള്ളനാകാം പിടിച്ചിട്ടു” എന്നിങ്ങനെ പൊട്ടുന്നപ്പോഴായിരുന്നു കൊണ്ടു വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിന്നു താതൊരു സ്നേഹത്തോടും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ഒരു കഥ പറയുമ്പോൾ അതിൽ പറയുന്ന ആളുകളുടെ അത് വായനക്കാർ ശ്രീതം ചെയ്യാ, സന്തോഷമോ, സന്തോഷമോ, വെറുപ്പോ, വിമുഖതയോ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുവെന്നും, അവസ്ഥാനുസരണം കോരോത്താൽ സംഭവിച്ച ഗുണഭോധങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാൻ. എന്നാൽ മറ്റൊരേ വായിക്കുന്നവർക്കു അതൊരു സംഗതികൾക്കനുസരണമായ സേവനം ഉണ്ടാവാൻ ഇടയുള്ളു.

റോഡൽ ഏഴുതൂണുന്ന് ഒരു വിന്യയത്തോടുകൂടി ഒരു പ്രബന്ധം ഏഴുതൂണു മാതിരി ആവരുത്. ഇരുന്നൂറ്റിലധികം സ്ത്രീകളുടെ ചില പ്രത്യേക നടവടികൾ ചീത്തയായിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാണിച്ച് ആ വക നടവടികളെ വിടീപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഒരു റോഡൽ ഏഴുതൂണുത്താൽ ആ നടവടിയുടെ സ്വഭാവത്തെ മുഴുവനും വ്യക്തിച്ച് ആയതു മറ്റൊ ചീത്തയുണ്ടെന്നു ഒരു “ഉപദേശിയാ” പ്രസംഗിക്കുവോമെന്നു ആളുകളെല്ലാ വേണ്ടത്. ആ നടവടിയുടെ സ്വഭാവത്തെ കഥാതൃപ്തേണ കൊണ്ടുവന്ന് ആതു വളരെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മുട്ടരാണെന്നു കഥാശ്രവണതരണ വായനക്കാരുടെ
മനസ്സിന്നു ഫലിതം വരുത്തിക്കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.
കഥകളി നന്നല്ല, വേഷഭാഷിപ്പുള്ളതാണെന്ന്
അ ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു ഏകിൽ
കഥകളിയിമിത്തം ഉണ്ടായ ഭോഷത്തെ കഥാംഗമാക്കി
കാണിച്ചു പറയുകയാൽ ചോദ്യവും വരുത്തുകയാണു്
വേണ്ടത്. അതിന്നുവകമം കഥകളിയുടെ ഗുണ
ഭോഷത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസ്താവമോ പ്രബന്ധമോ എഴു
തുകയല്ല നല്ലത്.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള സംഭാ
ഷണതു വായിക്കുന്നവന്നു കൂടി ഉണ്ടാകുന്നതികൾ. എ
ന്താൽ മാത്രമേ ആ കഥയ്ക്കു ചെന്നാദംഗി ഉണ്ടെന്നു പ
റഞ്ഞുകൂട. ഇതിനെപ്പറ്റി ദയ്യോന്നപുവും പറയുന്നതി
നാൽ വളരെ പറയണമിവരും.

മത കഥയിലെ സംഗതികൾ രണ്ടുവിധമായിട്ടു
ണ്. പ്രശസ്തസംഗതികൾ, അപ്രശസ്തസംഗതികൾ.
ഈ രണ്ടു സംഗതികളും അവസ്ഥാനുസരണം തമ്മിൽ
പോലെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിലാണ് കഥാരചനയ്ക്കുള്ള
രംഗി ഇരിക്കുന്നത്. "പരശ്ശാടീവദിനയം" എന്ന
കഥയിൽ പറഞ്ഞാടന്റെ ഭൃത്യൻ കോമപ്പച്ചാരുടെ ക
ഥ പ്രസ്താവിക്കേണിയുന്നാൽ, ആ കഥയ്ക്കു് ആവശ്യ
മുള്ളതേതെങ്കിലും വായനക്കാരെ പരഞ്ഞുപോലെ കോമപ്പച്ചാരുടെക്കാര്യം വിസ്മയിപ്പി
പറയുന്നത് ആവശ്യമില്ല.

കൊച്ചി ഏഴതിനാലും, എഴുതിയ വാക്യം വായിക്കുവാൻ എഴുതിയവന്റെ ഉദ്ദേശം സമ്യക്തമല്ലായ്കയാൽ അതുകൊണ്ട് വായിക്കുന്നവന്നു കാറ്റാലിലായാൽ അത് വാക്യത്തിന്നു സമ്യക്തമല്ലെന്നു പറയാം.

“മണ്ണു വണ്ടുകൾ തെങ്ങിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു വന്നിട്ടും കലണ്ടറുകളിൽ ഇരിക്കുന്നതും തെങ്ങി പുഴത്തിന് ഇണ്ടൽ കൊടുക്കുന്ന ചുണ്ടും പണ്ടെ കണ്ടു കണ്ട് തണ്ടാർപ്പാണെന്ന് നിമിത്തം ഉണ്ടായ ഇണ്ടിനാൽ ഏകദേശം കണ്ടും കണ്ടുകാണി വിണ്ടു ബാൻ വെച്ചുണ്ട്”. ഈ വാക്യം ചില സിംഗിളന്മാർ “കണ്ടാൽ വെച്ചുകൊണ്ടു”ന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ “ണ്ട” എന്ന അക്ഷരം വളരെച്ചുരുട്ടി ഒരു പണ്ടിവാക്യമാണിതെന്നു കേൾക്കുന്ന വാക്യത്തിന്റെ സമർത്ഥത അറിയിക്കുന്ന ഏതൊരു കണ്ണത്തിൽ ശോണനമാണ്.

[illegible]

കുരു വാക്യം വായിച്ചാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം
കുരുവും തീക്കുരയുടെ മണ്ണിൽ കടന്നു പ്രതിമ

മിച്ഛ മനസ്സിനെ വിടാതെ ഏകദിഗ്ദ്ധിയിൽ
 കീഴ്ത്തിയിരുന്ന ഗുണത്തിന്നാകുന്നു ശക്തി എന്നു വ
 യുതത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിന്നേതര ഒരു മ
 യുതേതരം വർണ്ണിച്ചതു വായിച്ചാൽ, ആ വസ്തുവാ
 നുചൂടോ ജ്വരന്റെ കണ്ണിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഇ
 കാണും. സുരമിയാത ഒരു യുവതിയുടെ സ്വപ്നപാശ
 യും സ്വപ്നപാശയും വർണ്ണിച്ചതു വായിച്ചാൽ, അതു
 കാരം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ കണ്ടാൽ ഉണ്ട
 വാൻ ഏകദിഗ്ദ്ധി വികാരം വേണ്ടാകാതെ തോന്നുന്ന
 ഇതിനേയുള്ള ആസക്തി ഉണ്ടാകുന്നതാണ് വാക്യ
 ന്റെ ശക്തി.

ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു വാചാലിന്റെ ഉദ്ദേശം ലോ
 കത്തിൽ യഥാർത്ഥമായി നടന്നുവരുന്ന പല സംഗതി
 കളും കഥാഭാവമുള്ള മനസ്സിലാക്കി കണ്ടാൽ
 ത്രാതൃത്വപരമം ചെയ്ത ഗുണമോഹത്തോടുണ്ടാക
 തയാണെന്നിരിക്കും, അതുകൊണ്ട് തല്ലാലമലം മനസ്സു
 മാനെന്നു പ്രത്യേകം കാണിക്കേണ്ടതാണ്. ആതാ
 യായ ഭാവങ്ങളുടെ ഭാരം പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാ
 ത്താകാ കഥാപാത്രം ചാതുര്യമെന്നു വാങ്ങിയ
 കഥയിലെ നായകന്റെ നായികയെ കണ്ടുപോക
 അവരുടെ കാര്യം സിദ്ധിക്ക്, അവർ വായിക്കുന്ന പ
 കാര്യം വിചാരിക്കാത്തതായ പല പ്രതിബദ്ധങ്ങളും
 ഗർവ്വങ്ങളും ആത്മവത്തുകളും സംഭവിക്കുക, അ
 ണ്തിന്നിന്നു ഭാഗ്യത്തിന് ഭഗവൽ അതുപോലെ

കുറഞ്ഞ അവിതർക്കിതമായ മാർഗ്ഗമുണ്ടാവുക, കഥയിൽ
 ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഏതെങ്കിലും വരുന്ന സാഹചര്യം അസംഭവ്യത ഉല്പാ
 ദിപ്പിക്കുക, ഉത്തരമുണ്ടാകാതെ മറുമാണ് കഥയ്ക്കു
 കൽക്കാമുണ്ടാകുന്നത്.

ഇങ്ങിനെയൊക്കെ സമസമാധ്യം സമാജമാധ്യം എ
 തുവാൻ പ്രത്യേകം ഒരു വാസനയും യോഗ്യന്മാർക്കു
 ഏകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അധവധി പൂർവ്വകങ്ങൾ വരയിട്ടുണ്ടാ
 ക്കേണ്ടതും എത്രയും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വ
 രേണ്ടതായില്ലല്ലോ.

വേങ്ങയിൽ കണ്ണമംഗലൻ നായനാർ

—*—

കുറഞ്ഞ പ്രഭുവിന്റെ ദിനസരി.

(ചിത്രാവിനോദിനിയിൽനിന്ന്.)

ഞാൻ ഒരു ദിവസം മാങ്ങാലി മൂപ്പിൽ എടുത്ത
 നൊ കാണുവാൻ വേണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം മകാളുപി
 ടിച്ച് എടുത്തു എഴുന്നുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു
 എഴുന്നുകയാണി ഒരു സമോപാധിയായ അദ്ധ്വാനമല്ലെന്നു
 ഇത് ഒരു വോട്ടാകെക്കൊണ്ടതെന്നു മറുക്കും സ്വയംകാക്ക
 താണ്. ഇവലിന്റെ ഗതി വളരെ സമാധാനമു

നന്നായെന്നുവെച്ചു, സർഗ്ഗത്തിനപ്പുറം വളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. മുണ്ടുകൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും കാണിക്കുന്ന വികൃതികൾ കണ്ടാൽ ദേവതാഗോഷ്ഠിയാവാണോ എന്നു സംശയിച്ചുപോകും. തുവൽകൊണ്ട് മാത്രം മെങ്കുമെ ഏഴുതുമ്പോൾ അതു തലകൊണ്ടും ഏഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ ശ്രമപ്പെടുന്നതിനിടയ്ക്കാണ് ഞാൻ മരുന്നെടുത്തു. ഏഴുതു കഴിയുന്നതുവരെ ഒന്നും ഭിന്നിയില്ല. കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏഴുതിയെന്നു നോട്ടുപുസ്തകം എഴുതിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നത് “ഇതാ നോക്കൂ, വെള്ളക്കാരായെന്നു നോക്കുന്ന വിശേഷം സംശയിക്കരുത്. ധൂമ്രപുഷ്പത്തിൽ ഏഴുതറുണ്ടെന്നു താൻ ഇന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നമുക്കു അങ്ങിനെ ഒരു പുസ്തകം വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഏഴുതറുവിടവുമായി ഭിന്നമായി ഏഴുതി തുടങ്ങിട്ടു”, എന്നു പറഞ്ഞു പുസ്തകം എന്റെ കയ്യിൽ തന്നു; “തന്നാൽ ഇങ്ങിനെയാണല്ലോ. ഇതിനെ തന്നെയാണു വെള്ളക്കാരും ഏഴുതറും”

ഞാൻ പുസ്തകം വെട്ടി കറുപ്പു വായിച്ചപ്പോൾ വെട്ടിച്ചിരിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു ഏങ്ങിനെയെന്നു ഇടശ്ശേണൻ മാത്രം അറിയാം. ചിരിവന്നത് മെവിവെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “വെള്ളക്കാരും ഇങ്ങിനെയാണെന്ന് ധൂമ്രപുഷ്പം ഏഴുതറുവെന്നു. ഇതു ശ്രമമാണെന്നു ഏഴുതിയത് വളരെ നന്നു. ഇവിടത്തെ കാലം കണ്ടാൽ ഇങ്ങിനെയാണല്ലോ. അപ്പോഴാണ് ഏഴുതറും

മലർ താഴെയില്ല. ജനങ്ങൾ ഇതിൽ ഒഴുകിത്തീർന്നു
 കയറില്ല നിശ്ചയംതന്നെ. ചിലർ ഇവിടെത്തെ അർദ്ധ
 ആവസ്ഥയിൽ ഇത്ര ദയ്യമായി ഒരു കാണാത്ത
 ശുശ്രൂഷയാണ് കാലയാവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതായിത്തീർന്നു
 തന്നെല്ലോ. എപ്പോഴൊക്കെയും ഇവിടെക്ക് ഇതിനെ
 താണിയത് വളരെ നന്നായി." ഇതു കേട്ടപ്പോൾ
 പ്രിയേക്ക് ബുദ്ധി വന്നു. "അങ്ങിനെ പറയൂ. കൃഷ്ണൻ
 ആൾ കേൾക്കൽ തന്നെ. നമ്മുടെ അവസ്ഥയെ
 പറ്റാം കൃഷ്ണനാപ്പോലെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ആരുമില്ല
 നാം മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇതൊക്കെ അർപ്പിപ്പിക്കേ
 ന്ന ദാമം കൃഷ്ണൻതന്നെ എടുത്തു."

തപ്പാലം ഞാൻ അതും സമ്മതിച്ചു. ആ സ്ഥലം
 യിൽ അല്പം മേൽ തരം ചേർന്നത് എല്ലാവർക്കും
 മനസ്സിലായി. സകലരായാതെ ഇരിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ
 തന്നെ. നമ്മുടെ എല്ലാവർക്കും മിക്കവാറും കാലം കഴി
 യ്ക്കുന്നതായി എങ്ങിനെയെന്നത് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാ
 വിധം ഉണ്ടായിത്തീർന്നു.

ഇവർ 7-ാം-8-മണിക്ക് എഴുന്നീറ്റു. പല
 സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകയാൽ ഉറക്കം സൂക്ഷമായി. മേ
 മേൽ മേൽ വിട്ടുകൊണ്ട്. എന്തൊരു ആടിച്ചാൽ
 മെല്ലെക്കൊണ്ടു. നമ്മുടെ ജാതകം മനസ്സിലാക്കുക

കണം നല്ലാതെ മന്ത്രവാദിയെ വരുത്തി വല്ലഭം പ്രതിഷ്ഠിക്കണം.

8 മുതൽ 11 വരെ പല്ലാത്തപ്പു കളി മുതലായ കഴിച്ചു. ചതുർത്ഥിയാമായി മേക്കണം കഴിച്ചു. ഉഷണിനു അടി നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടായി.

11 മുതൽ 1 വരെ ഉറങ്ങി. ഉറക്കം നല്ല സമയമായി. മന്ത്രവാദിയെ വരുത്തേണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

1 മുതൽ 7 വരെ തുല്യൻനമ്പൂതിരിയും മാമൻനമ്പ്യാരുമായി വെടിപറഞ്ഞു. നമ്പൂതിരി സമയനാണ്. നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കാം. നമുക്കു അദ്ദേഹത്തെ വളരെ വിശ്വാസവും ചോദിച്ചുവുമാണ്. നമ്മളോടു ചെ യോഗ്യനായിട്ട് ഈ ഭൂമിമലയാളത്തിൽ വേറെ ഒരു പ്രളയം ഇല്ലെന്നു ന്യായമായ യുക്തികൾക്കു നമ്മെ അദ്ദേഹം സമ്മതിപ്പിച്ചു.

9 മണിക്കു മുമ്പെ ഉഷ്ണ കഴിച്ചു. ഉഷ്ണ സമയമായില്ല. എങ്കിലും കാളൻ വിശേഷമായി. ചോരയിൽ ഒരു കല്ലു കടിച്ചു. 10 മണിയരെ കളിപ്പട്ടണം ശകാപ്പു പിന്നെ പോയി കിടന്നു.

8-0000- പതിപ്പുപോലെ 8 മണിക്കു എഴുന്നീറ്റു. 11 മണിയോടുകൂടി കളി മേക്കണം മുതലായതു കഴിച്ചു. തേച്ചുകളി ഉണ്ടായി. ഉഷണിനു അടി കറവായിരുന്നു. ശിവനും പോരാഞ്ഞിട്ടുമാണ്.

11 മണിക്കു ഉറക്കമായി. തുല്യൻനമ്പൂതിരിയും മേക്കു നേതൃരൂപ് കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ വെടിപറഞ്ഞു.

പാട്ടിയിരിക്കുന്നതുകേട്ട 6 മണിക്ക റെട്ടി ഉണന്നു ഉറക്കം സുഖമായില്ല. രണ്ടുപേരെയും ഇറക്കുവാൻ ശ്രമം കൊണ്ടു. ഇന്നത്തെ മുറുക്കിന്റെ വട്ടം കേൾക്കുക.

6 മണിക്ക കരച്ചു സ്ഥൽ ശങ്കുവന്നു കണക്കുകൾ പൂർണ്ണമായില്ല. ശങ്കു നല്ല സങ്കല്പനം. നമുക്കു വളരെ വിശ്വാസ്യമാണ്. പാർപ്പാത്തു കോർക്കൽ 1500 പാർ നെല്ലു് അടുത്തുള്ളത് ഈ കൊല്ലത്തിൽ 150 ആക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു ശങ്കു വേദാധിപി. നമുക്കു ആദ്യം അതത്ര സമ്മതമായില്ല. പിന്നെ വേദം കേൾക്കുക, ഒരു സന്നാഹിന്റെ വ്യത്യസ്തമായുള്ളത് എന്നു ശങ്കു പറഞ്ഞപ്പോൾ നാം സമ്മതിച്ചു. ഒരു സന്നാഹി കറച്ചിട്ടുള്ള. കോർക്കൽ ഗുണമുള്ളവനാണ്. രണ്ടു പഴയ നീന്തുകാരെ കൊണ്ടുവന്നു. നാളെ പഴയ നാളെക്കാരെക്കൂടി കേൾക്കുക.

7 മണിക്ക ഉറക്കുകിട്ടി ഉറക്കമായി. കര കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കരയിക്കുളിയുടെ കൂക്കുവലിക്കട്ടെ ഉണന്നു ആ അസത്തിനെ കര ശങ്കുവെച്ചു. പരമ്പര കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ നമുക്കു ആർക്കുമാണെന്നു നമുക്കു പരമ്പരയിലും ചർച്ച കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു സമ്മതമായി. പിന്നെ മാത്രം വിശേഷമാണെന്നു ഉറക്കുക.

8-ാം- ഉണക്കൽ 9 മണിയായി. ഒരു ജലശേഷം അതിന്റെ ശല്യംകൊണ്ടു കട്ടി ഉണക്കി. ഉറക്കം

നമ്മുടെയും കറുപ്പായിരുന്നു. കുട്ടിയുടെ കറുപ്പുനേർ
കുറച്ചപ്പോഴാണ് ഉറക്കംവന്നു.

11 മണിക്ക് ഉറക്കം തുടങ്ങി മൂന്നുമണിയായപ്പോൾ
ഉണർന്നു. കഞ്ഞിക്കാളിക്ക് നമ്മുടെ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത
തും തുപ്പൽനമ്പൂതിരിയിലാണ് അത്താഴമെന്നും സ-
പ്തം കണ്ടു. നമുക്ക് ശുണി കലശലായി. നമ്പൂരി അ-
സന്തോഷനെന്ന നമുക്ക് പണ്ടത്തന്നെ ചോദ്യമുണ്ട്.
നമ്മുടെ മനോഹരമായിട്ട് കണ്ട വിശ്വാസത്തിലാണ്
അതുകൊണ്ടാണ്. അദ്ദേഹം ഇവിടെയിൽ മടങ്ങേണ്ടി
പടിക്കുകയോ കടപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു കല്പനകൾ ഉള്ള
കഞ്ഞിക്കാളിക്ക് തപ്പാലം നിലം ചാത്തിക്കൊടുക്കില്ല
എന്ന് തീർച്ചയായി. സന്ധ്യയറക്കുന്നതുവരെ അസന്തോഷത്തിലായി
കൊണ്ടിരുന്നു.

6 മണിക്ക് മാരൻ നമ്പൂരിയെ വന്നു. നാം ചെമ്പൂരി
ഉപരിതമായി എന്നും നമ്പൂരി വിശ്വാസത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ
നാം പാഞ്ഞു. മാരൻ ആൾ സമയമാണ്. ബുദ്ധിയു-
ടെ ഗുണത്തിന് വിശേഷം ഉണ്ട്. കഞ്ഞിക്കാളിയുടെ
പേരിൽ കറുപ്പം നോക്കില്ലെന്നാണ് മാരന്റെ പക്ഷം.
അത് സ്വപ്നം വരുത്തിക്കൂട്ടിയതൊക്കെ നമ്പൂരിയാണ്.

10-ാം-നു ഇന്ന് വിശേഷവിധിയായി നോക്കിപ്പു-
റപ്പുക്ക് ഉറക്കം ഉണ്ടായില്ല. പാലക്കീഴിൽ കൂപ്പുന്ന
കുറുപ്പാണ് നോക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. വരുമ്പോൾ കഥ
കുട്ടി നടത്താൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

1.1.00-ഇന്നധികവും കഞ്ഞിക്കാളിത്തം കയ്യിലാക്കുന്നതെന്നു കഴിഞ്ഞു. കഞ്ഞിക്കാളിത്തം നമുക്കു പാലക്കീഴിൽ കൂട്ടുന്ന കണ്ടുകടം. കൂട്ടൻ രസിക്കുന്നു. കഞ്ഞിക്കാളിത്തം പച്ചക്കല്ലിയെപ്പോലെ പതക്കം വാങ്ങൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

• • • • •
• • • • •
• • • • •

കാമ്പുവരുന്നകാമം പോലെ കത്തിയായില്ല. സിമന്തം ഉറങ്ങും ഉറക്കവും വെടിയും കടിയും ശകാരവും കായികതന്നെ കഴിയുന്നു.

Malina & Sonang
Teluk Anson